

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

מצב חירום: אסון חוק גיוס בנות
הרב יהושע כץ, רב העיר מעלה אדומים, בקריאת התעוררות

החופש לבחור

שלושה אנשי מקצוע עושים סדר ומעניקים טיפים להתמודדות ההורים עם השאלה הכי חמה בקיץ: **המסכים של הילדים ואנחנו, לאן?**

מלחמה על הבית

התוועדות עם הרב אשר פרקש

דווקא מקדש, דווקא עכשיו
שרון קן יושבת לקפה עם בין המצרים

מסי, אני רץ ואתה רץ!
הרב אברהם ליפשיץ, בין אידיאל למונדיאל

צחוק במאפיית אנג'ל
מצדה אבנרי מבקשת גאולה

יום רביעי
כ"ג תמוז
ה'תשפ"ו
8.7

בשבת ה'תשפ"ו

22

יום עיון
קרב
לבית
נתניה

הרבנית טובה בזק • הרב אליעזר קשתאל • הרבנית ימימה מזרחי • הרבנית שולמית פישר
 הרבנית עידית איצקוביץ • הרב זאביק הראל • רננה שפירא • דיצה אור
המרצים . האזוירה . היריד

חפשי במוגל :
קרב לבית 22

הכנס למורשת הרב יוסף קאפח זצ"ל

הרב עוז יעקב קאפח יצ"ו

חידושים ודיוקים בתורתו של סבא זצ"ל

הרב רביד הלל יצ"ו

תקנת נר של שבת במשנתו של מארי יוסף קאפח

פרופ' אליעזר שלוסברג יצ"ו

פרופ' אמריטוס, המחלקה לערבית באוניברסיטת בר-אילן
השלמת מפעלו של הרב קאפח ע"ה
לההדרת פירושו של ר' אברהם בן שלמה התימני
על נביאים ראשונים ואחרונים ועל ההפטירות

הרה"ג רצון ערוסי שליט"א

יו"ר מכון משה וארגון הליכות עם ישראל
מפניניו היקרות של מו"ר מהר"ק זצ"ל

הכנס יתקיים

ביום ראשון

כ' תמוז תשפ"ו

(5 ביולי 2026)

בין השעות

17:00-20:30

בבית הכנסת ישורון

רח' המלך ג'ורג' 44

ירושלים

הציבור מוזמן, הכניסה חופשית
חניה בתשלום בחניון בית אבי חי

תפילת ערבית

הליכות עם ישראל
עמותה להפצת ערכי היהדות והאמונה
בשיתוף האגף הרצון ערוסי שליט"א

משפחת
קאפח

ללמוד וללמד

M.Ed.

**תואר שני
בקצב שלכם**

**שנה אחת
בקמפוס***

**בית הספר המוביל
ללימודי תואר שני**

ניהול וארגון מערכות חינוך:

גברים: יום א' 16:00-22:15

נשים: יום ג' בוקר 9:00-15:20 / ערב 16:00-22:15

ייעוץ חינוכי:

גברים: יום א' 16:00-22:15

נשים: יום ב' 16:00-22:15

מגוון מלגות ייחודיות

שליחות חינוכית משמעותית

אווירה תורנית

הכשרה מקצועית איכותית

שילוב למידה היברידית ומקוונת

סביבת לימודים תומכת

מילואימניקים, אוהבים אתכם!

הטבה למשרתי מילואים: מלגה על סך 2,000 שקלים למשרתים מעל 60 יום בשנת 2026**, בנוסף למתווה הקלות מיוחדת לזכאים.

ההרשמה לשנת השני"ז בעיצומה

חפשו בנוגל: תואר ב"אורות ישראל"

רח' הרב צבי שטיינמן 3, רחובות | 1-800-500-210 | harshama@orot.ac.il

תואר ראשון: 052-4004545 תואר שני: 052-5001313

*הלימודים יתפרסו על פני 3 מסמטרים בקמפוס (ייעוץ חינוכי - סמסטר רביעי). ** בכפוף לתקנון. אין כפל מלגות | ***במוסדות האקדמיים במנזר הדתי בישראל, בהיערכותם ללימוד מרחוק ובחוויות הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות "מאגר מוחות" 2020. פתיחת התוכנית מותנית במספר הנרשמים | חלק מהלימודים מתקיימים בימים מרוכזים. | טל"ח.

**מכללת אורות ישראל
קמפוס מורשת יעקב
רחובות**

תנ"ך? זה מדבר אלי

שלום חברים, אתם ודאי מכירים את הפסוק בירמיהו "עת צרה היא ליִעֲקֹב וּמִמָּנָה יִשָּׁע". יש לזה שני פירושים: הפירוש הפשוט אומר שגם כשיש צרה, בסוף היא תעבור. אנחנו ניוושע ולא נישאר בצרה.

אבל פירוש נוסף מניח את הדגש על המילה "ממנה" – מהצרה עצמה תבוא הישועה.

זה מביא אותי לסיפור על מלך ארם שניסה לתפוס את אלישע הנביא. לאחר שכמה פעמים הוא גילה למלך ישראל היכן הארמים מציבים מארבים, מלך ארם תהה בליבו מיהו המרגל במחנה שלו, ואז אמרו לו שיש נביא בישראל והוא יודע הכל. מלך ארם שיגר צבא גדול לתפוס את אלישע, ואכן המשרת של אלישע התעורר בבוקר וראה צבא אדיר שמסובב את העיר. "וַיִּשְׁכַּם מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים לְקוֹם וַיֵּצֵא, וְהָנִיחַ חֵיל סוּבָב אֶת הָעִיר וְסוּס וָרֶכֶב, וַיֹּאמֶר נִצְרוּ אֵלָיו אֲנִי אֶקְרָא אֶתְכֶם וְנִצְּשָׁה". אגב, את המילה "אהה" ראיתי בכמה מקומות שמתרגמים כמו זעקת "געוואלד". למשל, כשרבי נחמן היה אומר "אהה", תרגמו בספריו: געוואלד.

מה ענה לו אלישע? "וַיֹּאמֶר אֶל תִּירָא, כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנּוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתָם". בעיניי, נראה לי שזה פסוק המתאים לכל תקופה מאימת כאשר היא. הרבה פעמים שומעים חדשות לא מרנינות, נתונים

מדאיגים וניתוחים של פרשנים מלחיצים... מותר לנו אפוא לשמוע את דברי אלישע שאומר לכל אחד מאיתנו: "אל תירא, כי רבים אשר אתנו מאשר אותם".

למרות דברי העידוד של אלישע, הנער היה אחוז בהלה כי הוא ראה מולו את המציאות המרתיעה. "וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישֵׁעַ וַיֹּאמֶר, ה' פֶּקַח נָא אֶת עֵינָיו וַיִּרְאֶה. וַיִּפְקַח ה' אֶת עֵינָיו הַנֶּעֱר, וַיִּרְא וְהִנֵּה הֶקֶר מְלֵא סוּסִים וָרֶכֶב אֲשֶׁר סָבִיבֵת אֱלִישֵׁעַ".

זאת אומרת, בכל רגע נתון יש במציאות ממד פנימי ונסתר שאין לנו בדרך כלל זכות לראות אותו, אבל לפעמים אנחנו יכולים לחזות בסייעתא דשמיא המלווה אותנו, כמו שהיה באותה שעה. אלישע המשיך והתפלל: "הֲפֹךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסַנְדְּרִים". כך אכן נעשה, והאיום הארמי הוסר לפי שעה.

שפע בשער

זמן מה לאחר מכן, מלך ארם, בן הדד שמו, ערך מצור על העיר שומרון. כתוצאה מכך פרץ בעיר רעב - הכבד ביותר בתנ"ך. אמנם במדרשים יש במצור על ירושלים תיאורים יותר קשים, אבל בתיאור התנ"כי זה התיאור הכי נורא. בעיצומו של הייאוש, אלישע אמר למלך ישראל: "פה אָמַר ה', כְּעַתְּ מִחֹר סָאָה סֶלֶת בְּשֶׁקֶל וְסֵאתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל, בְּשַׁעַר שְׁמֶרֶן". כלומר, מחר יהיה שפע גדול. "וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ... וַיֹּאמֶר, הֲנֵה ה' עֹשֶׂה אַרְבּוֹת בְּשָׂמַיִם, הֲיִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה?". השליש של המלך לעג לאלישע ואמר: מה אתה מדבר? מהיכן יגיע כל השפע הזה? וכי ה' יעשה ארובות בשמיים?! בתגובה אמר לו אלישע: "הֲנִכְּהָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ, וּמִשָּׁם לֹא תֵאָכֵל".

הנס אכן לא איחר להגיע. בלילה ה' השמיע קולות נוראים במחנה ארם, ואלה ברחו על נפשם. הם היו בטוחים שהגיעו צבאות שמלך ישראל שכר להילחם בהם, ובעקבות הבריחה שלהם התהווה שפע עצום בשומרון שהארמים השאירו אחריהם.

חברים, אתם מבינים? הסיפור שסיפרתי בא להדגיש את הנקודה בה פתחנו - "עת צרה היא ליִעֲקֹב וּמִמָּנָה יִוֹשָׁע": באותן שנים

הייתה בצורת גדולה מאוד בארץ, כך שגם בלי קשר למצור לא היה כמעט מה לאכול. אמנם על פי פשט הכתובים אין הכרח לומר שהבצורת הייתה באותן שנים של המצור, אבל כך שמעתי מנתנאל אלינסון שהביא פרשנים וגם ניתח את הכתובים, והמסקנה היא שהמצור היה אחרי בצורת ארוכה וקשה. ולמעשה, בכך שמלך ארם הגיע עם צבאו הגדול והאספקה העצומה לערוך מצור על שומרון, פתאום אחרי הבריחה החפוזה נוצרה אספקה עצומה וזמינה לכל העם - דווקא בזכות המצור.

זו ההזדמנות עבורנו להפנים שכל נס המתואר בתנ"ך לא נכתב כהיסטוריה. אנחנו יכולים תמיד לקחת תנ"ך, לפתוח היכן שנפתח, לקרוא ולהתעודד מהדברים שנכתבו גם בשבילנו. ולמשל בהקשר לסיפור שדיברנו, בכל פעם שאתם מרגישים שהחדשות מחלישות אתכם, תזכרו את המילים הללו: "אל תירא, כי רבים אשר איתנו מאשר אותם", ותחשבו על המציאות הפנימית שמלווה אותנו בדמות מרכבות וסוסי אש מן השמים, ובעזרת ה' ננצח.

תיקון חצות

בהמשך לכך, כיוון שליבי קרוב מאוד לתנועת החסידות, חיפשתי

האם ישנו איזה צדיק שקראו לו בשם אלישע, כמו הנביא. ובכן, נודע לי שלרבי חיים מצאנז זצ"ל היה נכד ושמו רבי אלישע מגורליץ. הוא היה מאוד דומה לסבו. מספרים עליו שבמשך שנים רבות הוא לא רצה להיות אדמו"ר ולקבל שררה, אבל אחרי שאביו נפטר וכעבור 15 שנה גם אחיו נפטר, הוא הסכים לקבל את ההנהגה.

מה שנוגע לענייננו הוא שבמלחמת העולם הראשונה ברח רבי אלישע ממקומו, ואיכשהו הוא

נאסר בדרך והגיע לסיביר. מספרים שהוא היה בעל מסירות נפש לקיום התורה והמצוות, והיה נוהג לעודד את היהודים בסביבתו. ובליל הסדר תש"א, כשהוא אמר את הפיוט "ויהי בחצי הלילה", החזיר את נשמתו לבוראו.

בעיניי, הסיפור הזה שהגיע לידיעתנו הוא חלק מדרכו של ריבנו של עולם להחזיר אותנו להיזכר בפיוט הזה, שלדעתי אפשר לקרוא אותו כל השנה. למי שלא מכיר, הפיוט "ויהי בחצי הלילה" הוא פיוט מופלא, ומוזכרים בו הניסים המשמעותיים ביותר שהיו לנו לאורך ההיסטוריה היהודית. אם זו ההצלחה של אברהם שהלך להילחם בארבעת המלכים כדי להציל את לוט, ואם זה נבוכדנצר שמת כשעמד להשתמש בכלים של בית המקדש, ואם זה סנחריב מלך אשור ועוד ועוד.

אגב, מי שרוצה לקיים תיקון חצות, יכול אמנם להקפיד על הנוסח המיוחד שהאר"י הקדוש תיקן, אבל שמעתי על רבי אהרן מבעלז זצ"ל שלפעמים בחצות הלילה הוא היה רק אומר פסוק שקשור איכשהו לחורבן ירושלים ומזכיר את בית המקדש. לעניות דעתי, גם את הפיוט "ויהי בחצי הלילה" ראוי לכל אחד מאיתנו לקרוא בשעה של קטנות מוחין - לא דווקא בליל הסדר ולא דווקא בחצי הלילה - וכך להעניק לעצמנו עוד בוסס של אמונה והשראה. חברים יקרים, לחיים! שנוכה להתעודד מדברי העידוד של הנביאים המדברים אלינו כיום, ובחצות היום ובחצות הלילה וגם לפני ואחרי נזכיר לעצמנו את הניסים הגדולים שה' עשה, עושה ויעשה לנו. לחיים לחיים!

בכל פעם שאתם מרגישים שהחדשות מחלישות אתכם, תזכרו את המילים הללו: "אל תירא, כי רבים אשר איתנו מאשר אותם", ותחשבו על המציאות הפנימית שמלווה אותנו בדמות מרכבות וסוסי אש מן השמים

כנס ימי לימוד התנ"ך

מוקדש לע"ג סמל יונתן אהרן גרינבלט הי"ד

לכל זמן ועת

והשבוע - את איפולס בכנס לבון!

כנס ימי לימוד התנ"ך בנושא סוגיות חינוכיות בתנ"ך

כפר פינס | חמישי | כ"ד תמוז | ארטיק באר!

הרב בנימין סוכר מי אתה שבואל בן גרשום?	הרב משה אודס הפולמוס של יעקב עם שמעון ולוי	9:30-10:30
הרב ברוך סליי בגדי דוד ומעילו של שאול	הרב דני סגליס הלימוד מהגרעין שפתח לוט בסדום	10:50-11:50
הרבנית דנה סליי השבוע השביעי - מסעו של יוסף	הרבנית לימור שלמון ספר משלי - עצות מהורים לילדים	12:10-13:10
הפסקת צהריים		
הרב מישאל רובין שאול ואיסור שאלה באוב	הרב אליעזר קשתאל שיאה של הגאולה בספר יחזקאל	13:40-14:40
הרבנית לינור ברששת חנניה בן עזור - נביא השלום	הרב אביחי איתם חינוך לציפיית ישועה בנבואת חגי וזכריה	15:00-16:00
חני ליפשיץ - שליחת חב"ד בקטמנדו להיות כאברהם ושרה		16:30-18:00

להרשמה: 058-7537884 • kenes-tanach.org

עדה האוזר מטפלת רגשית ומנחת סדנאות חסידות

להשיב את הזיכרון

הלוחות נשברים, ואיתם נשבר גם הזיכרון. שכחה יורדת לעולם, כך אומרים חז"ל. משה רבינו רואה איך העם, ברגע אחד, כאילו שוכח את מעמד הר סיני, שוכח את מתן תורה. ברגע אחד משהו נשבר בזיכרון של התורה, והלוחות שהפכו להיות שבורים בתודעה של העם, נשברים בידיו של משה. כביכול, 'לוחות שבורים שברת'.

חודש תמוז, הוא חודש של התמודדות עם שכחה. כי גם אנחנו יודעים על עצמנו, איך ברגע אחד אנחנו יכולים לשכוח, ברגע קטן לשכוח מה באמת חשוב לנו, מה באמת מחייה אותנו, וליפול לשכחה ששוכחת לנו משהו בחיים.

חודש תמוז הוא חודש שיכול לבנות מחדש את הזיכרון. זיכרון הקדושה, זיכרון התורה, זיכרון של משהו אמיתי בתוך עולם של שקר. את הזיכרון הזה מכנה רבי נחמן בשם ו'. אותה אות ו' הטמונה בשם תמוז, היא ו' היוצרת חיבורים בעולם. היא המחברת את האדם אל מה שקרוב אל ליבו, היא היוצרת חיבור בין החיים אל התורה, היא ו' המזכירה לנו שהתורה חיה בתוכנו.

אלא שהאות ו' נעלמה עם שבירת הלוחות, כאילו פרחתה למעלה עם האותיות הפורחות באוויר. פרחת מהזיכרון, ועלתה למעלה, מנותקת, כביכול מודיעה לנו שגם התורה הפכה למנותקת. וכעת, אומר ר' נחמן, הפך חודש תמוז להיות חסר, תמוז הוא נכתב.

אבל, בכל שנה בחודש תמוז, יכול אדם להשיב אליו חזרה את ה-ו'. יכול לתקן את הזיכרון, ולהאיר מחדש אל הלב את ו' החיבור, שמחברת את התורה אל החיים.

מה יכול לעזור לנו לעשות חזרה את הדרך הזו?

ר' נתן מדגיש נקודה חשובה שהייתה בעת שבירת הלוחות. משה רבינו שבר את הלוחות לעיני העם. הוא יכול היה לשבור אותן בסתר, בצד, רחוק מעיני העם. אבל משה בחר לחכות עד שיגיע אל העם, יראה להם את הלוחות, ורק אז ישבור אותן. ולא עוד, אלא שעל המילים האחרונות הכתובות בתורה: "לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל" אומר רש"י: "שנשאו לבו לשבור הלוחות לעיניהם". מדהים עד כמה הבחירה לשבור את הלוחות דווקא לעיני העם הפכה להיות כל כך משמעותית, עד שהתורה מסיימת איתה את החומש, ואלו המילים האחרונות שכל יהודי יקרא בסיום התורה.

אולי יש כאן עצה שמלווה כל סיום, עצה שמלווה כל תהליך שמאבד משהו, שנשבר בו משהו. כשמשה רבינו מראה את הלוחות לעם לפני שבירתם, הוא רוצה להראות לעם את גודל האור של הלוחות בעודם שלמים. וכדבריו המאירים של ר' נתן: "שהראה להם את הלוחות שהם בחינת נעימות התורה, ושכרם מיד. כי על כל פנים איזה רשימו נשאר והוא נמשך אחר האמת על ידי הרשימו".

העם רואה את האור הגדול של הלוחות השלמים, והאור הזה מותיר בו רושם. האור הזה נחקק בנפשו, ונשאר טבוע בנשמתו. הוא יוצר בתוכו תנועה שתדע לשוב חזרה אל השלמות. משה צורב בנפש העם זיכרון שטמון בעצמותיו, כדי שידע בזמן של שבר ושכחה, לחזור חזרה אל נקודת האור הפנימי. משה רבינו ידע שלפני שהוא שובר, הוא חייב לתת לעם את סימני הדרך איך לשוב אל השלמות שלפני השבר. ולכן שבר לעיני העם. דווקא לעיניו.

האור הזה חקוק גם בתוכנו, בזיכרון הקדום של נשמתנו. הוא סימני הדרך בחיינו. הוא היכול לעזור לנו לחבר מחדש את ו' החיבור, שתשוב אל התמוז, שתשיב אותנו אל הזיכרון.

כיסופים בשוק הערבי

פעם, בדרך לכותל, הייתה לי שיחה פילוסופית קצרה עם יהושע, החברותא שלי, על השוק הערבי המוביל אל מקום מקדשנו. עוד מימי ילדותי החנויות מהלכות עליי סוג של קסם. הוא צבעוני ומלא חפצים מתוקים: גמלים קטנים, תכשיטים, שחמט משנהב, קופסאות בשמים צבעוניות משובצות אבני חן, צעיפים, פמוטים, כדים עתיקים מזויפים וגילביות אקזוטיות. ולא הזכרתי את הבאסטה עם כלי הנגינה המזרחיים, דרבוקות וכלי מיתר עתיקים – הכל כל כך מושך אותך.

אל תבטל את כל הרצונות, הריחות, הטעמים וההשתוקקויות שעולים בדרך. עצור ליד בובת הכבשה הקטנה וחשוב על הקרבנות; ליד הג'לביה זכור את בגדי הכהן; בחנות הדרבוקות נסה לשמוע את שירת הלוויים

שאלתי את החברותא מה לדעתו סוד הקסם פה, ובינתיים ענית בעצמי: "שאתה רוצה כאן כל דבר". בתגובה, יהושע ענה לי: "אהרון, הפוך! שאתה לא צריך כאן שום דבר!" (חח) יהושע הוא גאון.

אני חייב להסביר את היסוד העמוק שהבנתי בדבריו: דברים שאני באמת חייב – לא ממש משמחים אותי. מכולת, רופא שיניים, בנק... זה מטיל עלי, למה שאשמח? אבל פה בשוק? הכל אשליה. אני לא באמת צריך גמל קטן ולא מקלות קטורת, ואני אף פעם לא אלבש את הג'לביה המרוקאית הזו שאני מתעכב לידה ובוזחן אם לקנות אותה. כמעט כל מזכרת שתקנה כאן, בסוף תהיה זרוקה במגירה בבית עד ניקיון פסח...

אבל זה הכוח של ה'מדמה', שפע הצבעים והחפצים פותח לך את ה'רצון'. המשכתי לפתח את החידוש של ג'וש: "כל החנויות כאן, על צבעוניותן, הן עצה עמוקה לפתוח לך את הרצון. הכנה לתפילה! קח את תאוות השופינג – ומלא בה את הכיסופים לבית המקדש. עוד כמה דקות נפנה ימינה לעמדת הבידוק, שם נראה את שריד בית מקדשנו". דמעות.

שלשום בלילה הלכנו להילולת האור החיים הקדוש בהר הזיתים. בדרך קראתי מתוך הפירוש שלו למילה "בְּחֻקְתִּי". תשמעו, הוא מביא את הגמרא המפורסמת: "כל העוסק בתורת עולה, מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב עולה", אך מוסיף 'קנייטש' עמוק משלו: "אם בחוקתי" – אותן מצוות שאין אפשרות כיום לעשותן, 'תשמורו' – שתהיו מחכים לעשותן, "מתי תבוא לידי ואקיימנה" – אז אני מעלה עליכם כאילו עשיתם אותן. "לשמור" לא במובן הפשוט, אלא מלשון "ואביו שמר את הדבר" – שיעקב "היה ממתין ומצפה מתי יבוא" (רש"י).

למעשה, האור החיים מחמיר על המימרה בגמרא: לא מספיק ללמוד על הקרבנות בשביל שייחשב לך כאילו עשית! צריך לצפות, לחכות, להתגעגע ולכאוב: "אבא! מתי אקיימנה!?"

עכשיו אנחנו בימי בין המצרים. חומות וגדרות נשברו, שועלים על ההר, אך רוח גאולה מנשבת בנו בעם הקדוש! אם תשאלו איך מפתחים כזה רצון, אומר לכם שזו עבודה פנימית, אבל כדי להתחיל זה לא מסובך: הולכים דרך השוק הערבי לכותל. אל תבטל את כל הרצונות, הריחות, הטעמים וההשתוקקויות שעולים בדרך. עצור ליד בובת הכבשה הקטנה וחשוב על הקרבנות; ליד הג'לביה זכור את בגדי הכהן; בחנות הדרבוקות נסה לשמוע את שירת הלוויים. יש כאן בסמטה 'סדנה לפיתוח הרצון והכמיהה'. השוק – כמשל. הנשמה שלנו מתגעגעת.

סוגרים 5 דקות יומי

ושגרת הטיפוח מתחילה!

ועוברים שלב במשחק!

גל אורן לרנטרס

לומדים בכיף זוכים בענק!

נכנסים « לומדים « ואולי זוכים
לאתר כל יום בפרסים שווים

הפרס הגדול: חופשה לכל המשפחה!

הטבה בלעדית
לילדי חמ"ד
מנוי חודשיים
במתנה!

יוממי

מלחמה ושלום

נראה לכם שאפשר לחיות ככה? רק בשוויץ יש להם את הפריבילגיה להתעסק רק במחבר ולא במפריד, ככה זה כשהבעיות הקשות ביותר שלך הן כנראה עם איזה אוכל להאכיל את החתול.

• אז מה? לא יהיה כאן שלום בתוכנו?

מי ששואל את זה פשוט לא מבין מה זה שלום.

בואו נחזור לזוג.

אף אחד לא רוצה להתחתן עם עציץ. כולם רוצים להתחתן עם בן אדם שיש לו רצונות, שאיפות, מחשבות ורגשות. אבל מכיוון שגם לי יש רצונות משלי, שאיפות משלי, מחשבות משלי ורגשות משלי אנחנו עתידים להתנגש. שלום בית הוא ההתערבות האלוקית בינינו, מה שחכמים קראו לו 'שכינה ביניהם', נקודת איזון סוף שנמצאת מעבר לשונות ומחברת שניים נפרדים.

הבנתם? בשביל שיהיה שלום חייבים שיהיו שניים שונים. אם השניים הם בעצם אחד אין כאן שלום אלא אחידות.

• נו, אז למה זה לא מצליח? למה אנחנו כל הזמן רבים? למה יש זוגות שאין להם שלום בית? זו שאלה מצוינת.

כדי שיהיה שלום לא מספיק שיהיו שניים שונים, צריך שהם גם יהיו מוכנים לשים את האגו שלהם בצד. כשכל אחד מגיע עם הפוזה שלו, מנופח עד אימה, ה' יתברך לא נכנס שם. ברגע שבו כל הצדדים מחפשים את האמת, את הטוב, את הנכון ובעיקר את ה' יתברך, ומוכנים לשים בצד את האינטרסים, ברגע הזה הם ממשיכים לא להסכים, אבל הם חיים בשלום גמור למרות חוסר ההסכמות.

בשפה המקצועית קוראים לזה: 'מחלוקת לשם שמים', כמו מחלוקת הלל ושמאי.

• פנחס דוקר את זמרי בן סלוא והורג אותו, מבצע מעשה של קנאות, ולכן השכר שלו הוא... שלום. זה לא מוזר לכם? אולי הוא היה צריך לקבל איזו מדליית גבורה, או מינוי כשופט, אבל ברית שלום? זהו בדיוק. פנחס לא פועל ממניעים אישיים, הקנאות שלו כולה לשם שמים, ורק ככה אפשר להשיג שלום אמיתי.

אז נכון, אנחנו עוד רחוקים משם, מלאים קנאות מעורבת באינטרסים, סמויים וגלויים, אבל יש כאן קריאת כיוון: אל תהפכו להיות עציצים בשביל להסתדר. הדבר האחרון שאתם צריכים לעשות זה לאבד את הרצונות, השאיפות והחלומות שלכם. אתם כן צריכים לעבוד הרבה וקשה שכל הרצונות, השאיפות והחלומות האלו יהיו לגמרי לשם שמים. לעשות מקום לה' יתברך להיכנס.

ימי צוות הם בדרך כלל ימים לא ברורים שעושים בהם דברים לא ברורים, מה שלפעמים מעלה את השאלה המתבקשת: למה אני בצוות? למה כולם כאן בצוות? ולמה לעשות ימים לא קשורים?

בשנה שעברה התרחשה תפנית בעלילה, אמנם תפנית חד פעמית, אך בכל זאת תפנית. הצוות המצומצם של הר"מים וההנהלה הלך לכיכר החטופים. זה הזמן שלכם לשרוק קריאות בוז ולתייג אותנו כשמאלנים, או לחלופין להריע לנו מהיציע ולתייג אותנו כמכילים והומאניים. זה היה הסוד של כיכר החטופים. כמעט לא יכולת, ואולי עדיין לא ממש אפשרי, להזכיר את השם הזה ושהתגובות יהיו ניטרליות.

כדי להקציץ את התגובות שלכם אני מחמיר/משפר את המצב שלנו ומוסיף שלא הגענו לשם סתם, נפגשנו שם עם אבא של אחד החטופים. מה שלא תחשבו או תגידו, לשבת עם אבא של מישוה שנמצא בעזה זה אירוע מיוחד. לרגע מורידים את הדעות בעד או נגד העסקה, את השאלה אם להיכנע או לנצח, ונשארים רק עם אבא שהבן שלו בידיים של רוצחים שפלים. מפגש של לבבות.

היה הרבה מה לשמוע שם, להתפעל, להתרגש, לכאוב וגם לא להסכים, אבל בתוך כל השיח שנוצר שם הוא אמר משפט שהקפיץ אותי:

"בואו נתעסק במחבר ולא במפריד" (ציטוט לא מדויק).

כלומר, כדי שנוכל להסתדר אחד עם השני אנחנו לעולם צריכים להיפגש בסביבה סטירילית נטולת דעות ומחשבות שיש בה רק אמפטיה והכלה, ככה לעולם נישאר חברים ונפסיק לריב כל היום את המריבות הנוראיות שקרעו אותנו בשנים האחרונות.

• נתנסו רגע לדמיין בני זוג שכל היום מדברים רק על המחבר ולא על המפריד, נושאי השיחה שלהם נעים כנראה בין מזג האוויר לאיזה חמוד הילד, אפילו תה או קפה יכול להיות חוסר הסכמה והפרעה קיצונית בשלום הבית שלהם. אם הם רוצים, למשל, לנסוע לשבת הם לא ממש יכולים, בחירת שם לילד מסוכנת מאוד, והתעסקות עם רגשות עלולה להיות קטלני.

הזוג הנחמד הזה כנראה כבר גרוש להנאתו.

• ומה לגבי מה שקורה כאן בארץ?

אם נתעסק רק במחבר ולא במפריד נמצא את עצמנו בים. להילחם? אסור לדבר על זה, אנחנו עלולים לריב. רפורמות שונות (נגיד, היפותטית, רפורמה משפטית?) חס ושלום, זה מפלג. חינוך? ביטחון? כלכלה? כל אלו נושאים שבטאבו. מותר לדבר רק על מזג האוויר ועל כמה אנחנו עם אחד. בקיצור, צריך לשחק 'כן', לא, שחור, לבן, כל השאר.

תואר שני במכללה ירושלים

עד 9,000 ש"ח מלגה

אלפי מוסמכים/ות!
הצטרפי/ גם את/ה להצלחה!

למידה היברידית
מותאמת אישית

מסלולים נפרדים
לנשים ולגברים

שנה אחת! < יום בשבוע החזר שכר לימוד לזכאי משרד החינוך

קורס מיצוי זכויות לעובדי הוראה

+1

לימודי תעודה לבחירה

+1

תואר שני

+ תעודה בהוראה מתקנת (נשים)
+ כלים בהדרכת הורים (גברים)

ניהול וארגון
מערכות חינוך

+ תעודה בכלי גישור (נשים)
+ מסלול לרבני קהילות (גברים)

הוראת מחשבת ישראל
ותושב"ע בין תחומי

+ תעודה בהדרכה
לתזונה נכונה

הוראת המדעים
והמתמטיקה

+ תעודה בהדרכת
הורים טיפולית

ייעוץ חינוכי
*לימודים עד פסח תשפ"ח

לפרטים על התואר השני: 02-6750715/736 ☎ 053-9690697

rishumsheni@michlalah.edu | מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

שלושת השבועות בחופש הגדול! זו לא טעות

שאנחנו לא אוהבים, בלשון המעטה. החכם מכל אדם אמר: "לכל זמן ועת". יש ימי שמחה, כן ירבו! וכן, יש גם ימי כאב וצער (ולא עצב, שממנו לא גדלים, חלילה). אלו ימים שצריך לנסות להתכנס בהם לתוכנו, לגעת ברסיס נשמתנו, ולגדול מתוכם.

על השאלה "ציפית לישועה" שנשאל אדם בשמים לאחר מאה ועשרים שנה, כותב רש"י: (האם ציפית) לדברי נביאים. והר"ן מוסיף מילה אחת: בימך.

הכלס, ישר ולעניין: האם אני מצפה לגאולה, לישועה, להתגשמות דברי הנביאים בימי חיי?

ובשלב הבא: מה אני יכול/ה לעשות לצורך כך, ובכל התחומים: בעבודת המידות, בין אדם לחברו, בעבודת ה' שלי במשפחה ובעבודה. וזה דורש טונות של אמונה, ועוד אמונה, ועוד מלא אמונה.

כשעיינתי באותו פרק בקהלת - "לכל זמן ועת" - הסתכלתי ברש"י בפירושו על "עת לבכות", ונדהמתי. הוא כותב: "בתשעה באב". בדיוק חד כזה רש"י הגדול מסביר לנו שלפעמים צריך גם תקופות כאלו. אבל לא בשביל להישאר בביצה העכורה של רגשות שליליים שלא מקדמים אותנו, אלא מתוך הבנה שאלו ימים שיש בחובם הזדמנות לצמיחה גם מתוך קושי לאומי - אם רק נבחר.

חז"ל בחמתם קבעו לנו את הזמן הזה - ימי קיץ בוערים, כי זהו זמן טוב לשאול ולברר וללטש עם עצמנו נקודות שבלהט השגרה ממעטים להתעסק בהם.

במהלך השנה, הימים, השבתות והחגים, זה הזמן שלנו לצפות לישועה, לנסות לקרב אותה באמצעות ריבוי טוב ותורה, ויש הרבה זמן לכך. בתשעה באב זו לא חכמה להבין שחסר לנו מקדש, צריך לשאוף לחיות את זה כל השנה. בתשעה באב, אם כן, אנחנו רוצים פשוט לפרוק מעלינו את המשא, כדי להצליח להיטען מחדש. כמו אישה שחווה התמודדות מול כל העולם ועמדה בה בגבורה, וכעת נותנת לעצמה לפרוק את הנשק ולבכות קמעא כדי להתחזק, "הרפו ודעו כי אני ה'".

השנה, בעזרת ה', עם כל זה שיש בנו צביטה חזקה בלב על כך ששוב מגיעה התקופה ההיא, אני אנסה לקדם אותה בברכה ואפילו אנסה להסב איתה לשיחה על כוס קפה או שתיים. אנסה לקדם אותה, ולו במעט, בברכת שלום. בשלושת השבועות ובתשעה באב אנחנו צריכים לתת לעצמנו להרגיש צער וכאב, מתוך תפילה שאלה יעזרו לנו כמצפן רוחני לנווט את חיינו הנסחפים ולהבין מה באמת אנחנו צריכים, גם אם לא יודעים כמה: את קרבת הקב"ה וישועתו.

כשהייתי ילדה הייתי מתבאסת כשהיו אומרים לי שעכשיו שלושת השבועות, ולכן לא הולכים לים או לבריכה ולא שומעים שירים וכך הלאה. כשבגרתי והגעתי לתיכון, 'הסכמתי' עם ההלכות והמנהגים, אבל הבאסה התחלפה בכך שהתאריכים הללו נפלו דווקא על החופש הגדול... רבאק, מגיע לנו (?) לנוח, לכיף, לצחוק, ליהנות...

לקח לי עוד קצת זמן להבין שאני צודקת, אבל מזווית אחרת. כן, התאריכים האלו נפלו דווקא על החופש הגדול, אבל - וזו הבנה שארך לה זמן להגיע אליי - זו לא טעות. הם נפלו כאן דווקא בגלל שזה החופש הגדול!

קשה לתפוס את זה, אבל אין באמת משמעות לחופש שאנחנו רוצים אם אין לנו גאולה שלמה, אם אין לנו בית מקדש. משיח. כל המילים האלו שנשמעות רחוקות מאוד, ואף על פי כן אנחנו משתדלים לומר ולחשוב כל הזמן "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח... בכל יום שיבוא".

היו פעמים ששלושת השבועות והצום של תשעה באב עברו "לידי". לא הצלחתי להבין אותם. כמה אפשר לכאוב את זה שכבר לא כואב לנו היום. התרחקנו...

היו גם פעמים שהסתכלתי עלינו כעם וכאומה במבט ביקורתי. הנה, הגיע תשעה באב ולא זכינו. לא זכינו להיגאל. אין מקדש, אנחנו באותה נקודה, ויאללה לחופשה

שקבענו בשבוע הבא... - עד שהבנתי שגם הראיה הזו שגויה: אנחנו לא תקועים, אלא - כמו שהרבנית ימימה מזרחי אומרת - אנחנו נטועים. מצמיחים שורשים ומנסים לגדול. כל שנה, כל דור, מוסיפים קומה ומעמיקים אותה. לפעמים לא רואים את זה, אבל מתחת לפני השטח יש כאן צעד קדימה אחרי הרבה צעדים אחורה, ולכך דרושה הרבה סבלנות.

אם כן - אני שואלת את עצמי - שלושת השבועות הללו שהולכים וסוגרים עלינו עד שאנחנו יוצאים לחופשי ונושמים מהקלה אחרי תשעה באב, מה עושים איתם?

ובכן, בדיוק כמו שזה נשמע: זו תקופה שהולכת ונסגרת עלינו עד שאנחנו נמצאים בתוך המצרים, ומנסים לצאת בכוח, מנסים לצאת מאפלה לאורה, לגדול.

אם פעם חשבתי שבתשעה באב אנחנו רואים שאין לנו מקדש ומתאכזבים/מכחישים/מתעלמים, היום אני מבינה ששלושת השבועות באים לעזור לנו לגעת בעצב החשוף. לעזור לנו לבטא את הרגשות

שנתיים

ובשנה השלישית את מורה מתמחה!

בואי! ליום פתוח אישי!

לתיאום: 02-625-0724 ☎ 053-8254356

סיור במכללה, ועדת לימודים, יועצת מלגות ועוד...

ארוחה
10-2 ש"ח

בריכה
בקמפוס

שילוב
מדרשה
ברוח הרב קוק

מעונות
חינם שנה א'

מלגת
לימודים

לפרטים והרשמה:

rishum-jer@michlalah.edu ✉ | 053-8254356 ☎ 02-6750724 ☎

מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים 📍

שלא עשני מסי

כמה מחשבות, בין אידיאל למונדיאל

הרב אברהם ליפשיץ, ישיבת חומש

לפתח מסחר וכלכלה משגשגים; צבא מהטובים בעולם; שמנצחת פעמיים מעצמה אדירה כמו איראן, שגדולה ממנה פי עשר – איך זה שהיא לא מצליחה להגיע למקום שמדינות קטנות וחלשות ממנה בהרבה מפילות אליו?

אבל נראה לי שזה לא חיסרון. להיפך. זה למעלתנו. עם ישראל הוא פשוט 'לא-יוצא' ב'דברים בטלים'. "הן עם לבדד ישכון, ובגוים לא יתחשב" – מסביר הנצי"ב: כשעם ישראל "לבדד" – מבדיל עצמו מהגויים – "ישכון" – הוא שוכן בכבוד, "ואין איש מתחרה עימו". אבל כשעם ישראל עושה אידיאל ממונדיאל, ומנסה להיות מעורב בגויים ובתרבותם – אין לו סיכוי: "ובגוים – לא יתחשב" – אף אחד לא סופר אותו.

(אגב, כמה כסף חסר היום לישיבות. לו רק היו לוקחים את כל המיליונים שהמדינה מוציאה על הכדורגל ומפנים אותם לדברים שבהם אנו עמלים ומקבלים שכר...)

אחד הכוחות החזקים והמשפיעים ביותר על הנפש, על היחיד ועל הציבור – הוא הכוח של ההערכה. הרב קוק כותב: "יותר מכל המעשים – הכח הפועל הוא התוכן המעריץ את המטרה" (שמונה קבצים ז, רטו).

נראה לי שבימי מונדיאל חשוב לברר – לא רק לאן אנחנו רצים, אלא גם את מי אנחנו מעריצים.

האם ילדינו (או אנחנו?) מעריצים את אותם גוים מוכשרים, בעלי הקרקועים הענקיים והגולים המרהיבים, או את אלו שיש באמת על מה להעריך אותם – את אלו שגדולים בתורה, במצוות ובמידות טובות? מי הם מקורות ההשראה? מי הן דמויות החיקוי? איזה פוסטר הנער תולה בחדר: של ליאו מסי או – להבדיל – של הרב קוק? וחשוב יותר: איזה פוסטר הוא תולה על לוח ליבו?

"הוא פונה ימינה. מתקדם קדימה. עובר שמאלה..." בפרשתנו ה' אומר למשה רבינו למנות את יהושע כמנהיג במקומו. למה דווקא יהושע? כי הוא היה גדול משמשי משה (בעל הטורים דברים א, לח). כל ישראל העריצו את משה, אבל לא כמו יהושע. יהושע הוא "משרת משה". כל חייו הם דביקות בגדול הדור. אחרי שמשה עולה לקבל תורה בהר סיני, כולם חוזרים למחנה. חוץ מאיש אחד. יהושע נוטה אוהלו ליד ההר, וממתין לבדו לרבו... ארבעים יום! הוא ממתיך בדריכות לכל רגע עם משה רבינו. הוא לא יכול לפספס צעד אחד שלו.

אחת ההזדמנויות להתברר בזה היא בברכת "שלא עשני גוי".

נראה שהיום, לכוון ב"שלא עשני גוי" על טראמפ – זו לא כזו מעלה. מי היה רוצה להיות כמו הגוי ההפכפך הזה? אני הייתי ממליץ לכוון היום דווקא על ליאו מסי. גם מי שבימים אלו הוא 'מלך העולם', שחקן הכדורגל הגדול בכל הזמנים, שעושה היסטוריה וכולם בהיסטוריה, וכל העולם מעריך אותו – גם הוא שווה כקליפת השום לעומת נשמה של יהודי. כל יהודי. אז במקום להודות "על הזכות לראות את מסי", תגיד תודה שאתה לא מסי. ברוך שלא עשני מסי. אבא תודה!

כמה פעמים עשיתי סקך בין בחורי ישיבות: "תגידו, כמה מכם אומרים בסוף הלימוד את התפילה: 'מודה אני לפניך ה'... ששמת חלקי מיושבי בית המדרש, ולא שמת חלקי מיושבי קרנות?'". אני לא סוקר מקצועי, ואני גם לא בטוח שהמדגמים שעשיתי מייצגים משהו, אבל בכל זאת, תוצאות הסקר תמיד ברורות: אחוזי האומרים תפילה זו – נמוכים מאוד...
זה קצת פספוס, כי זו תפילה שנתקנה על ידי התנא הקדוש רבי נחוניא בן הקנה (ברכות כח:), ונפסקה בהלכה כתפילת חובה (משנה ברורה קי, לו). הכף החיים אומר שלא רק בחורי ישיבות צריכים לאומרה, אלא אף מי שאינו לומד כל היום – יאמרנה בסיום לימודו.

אבל נראה לי שגם מי שלא תמיד מקפיד לומר תפילה זו, בימים אלו חשוב מאוד לאומרה, בכוונה גדולה ובשמחה עצומה. היא יכולה להרים לנו את המבט, להתבונן אחרת על כל החיים שלנו. בימים אלו, כל העולם רצים. או רצים אחרי כדור או רצים לראות את אלו שרצים אחרי הכדור... אך עם ישראל – רצים למקום אחר לגמרי: "אנו רצים לחיי העולם הבא". "כי ממנו ניקח לעבוד את ה'" – מסביר רבי שלמה מרדומסק – כשרואים את הגויים, "כמה הם מתחזקים ומתחדשים בהשתוקקות יתירה – מכל זה יראה ויבין להשתוקק יותר ויותר אל עבודת ה', כמו שכתוב 'אני רץ והם רצים'...". את הלהט והאנרגיות של הברזילאים והארגנטינאים – אנחנו יכולים לתרגם לעבודת ה'.

"עם כלביא יקום" – קראנו בפרשה הקודמת – "כשהן עומדין משנתם שחרית, הן מתגברין כלביא וכארי לחטוף את המצות, ללבוש טלית, לקרוא את שמע ולהניח תפילין" (רש"י). לגויים – אין באמת סיבה טובה לקום בבוקר. אבל יהודים קמים בבוקר לעבודתו יתברך. חוטפים תורה, חוטפים מצוות. "אנו משכימים לדברי תורה. והם משכימים לדברים בטלים".

אצל הגויים – אין תועלת בעמל והשקעה מצד עצמם. הכל נמדד במבחן התוצאה. אם הנבחרת ניצחה – מצוין. אבל אם לא – כל העבודה, הכסף שהושקע, שנים של אימונים – הכל היה לריק... אבל עם ישראל – מקבלים שכר בתורה ובמצוות על עצם העמל, בלי שום תלות בתוצאה. "לפום צערא אגרא". כך מסביר החפץ חיים את המשך התפילה: "אנו עמלים ומקבלים שכר" – על עצם העמל, "והם עמלים ואינם מקבלים שכר". אשרינו, מה טוב חלקנו!

עשרות שנות ציפייה – וכולם. נבחרת ישראל לא מגיעה לשלון. כשלון רודף כשלון. אכזבה רודפת אכזבה. וזה מדהים. איך זה שמדינת ישראל, שיוצרת

מחפש להתגדל בתורה ויראת שמים
מתוך שמחת ארץ ישראל?

שמייניסט?

שיעור אי?

מצאנו את החקום שלך
לשנה הבאה!

ישיבת אליקים -
הלב הפועם של חוות 'חסד לאברהם'

בהובלת הרב שילה טובי

ישיבת אליקים - (לעילוי נשמת אליקים ליבמן הי"ד)
השוכנת בהר חצור, היא קומה נוספת בבניין החוות העצום.
ישיבה שהיא הלב הפועם של החווה והאזור כולו.
ישיבה בה לומדים תורה בשקידה בעומק וברוחב,
בעוצמה ובשמחה!
ישיבה ההולכת בדרכו של אור האורות- מרן הרב אברהם יצחק
הכהן קוק זצ"ל, ומשלבת טללי חיים ממעיינות החסידות.
האקלים המיוחד של מרחבי ארץ ישראל מוסיף ליישוב הדעת
בלימוד התורה ומרחיב את הלב
בהעמקת אמונה ובדרישת ה' כנה.
מוזמנים להצטרף לגרעין של חבורה איכותית
הלומדת תורה בשמחה, לעבודת ה' בחיות ורעננות,
מתוך חיבור עמוק ליישוב ארץ ישראל.

לפרטים והרשמה -
הרב שילה טובי - 05509014774
חגי אסרף - 0547775774

הכני קצור נקודה!

במכללה ירושלים

מגוון מסלולים לתואר ראשון

לפרטים ולהרשמה:

rishumramim@Michlalah.edu

02-6750987

לחרוט על מדי צה"ל באותיות אש:

"והיה מחניך קדוש"

דברים היוצאים מן הלב בעניין שילובן של בנות כלוחמות ביחידות קרביות

הרב יהושע כץ, רב הטיר מעלה אדומים

אני זועק בקול: רבנן, מחנכים, מחנכות, הורים, התעוררו! ראו מה קורה עם בנות ישראל בצבא הגנה לישראל!

הדאגה גדולה קודם כל לטהרתן ושמירת צניעותן הבסיסית של הבנות עצמן, ללא קשר לרמתן הדתית. שנית, מבחינת הכשלת החיילים והחיילות. צר לי לומר שהמצב הנוכחי דומה למדרש חז"ל, המובא בפירוש רש"י, על הפסוק בפרשת כי תשא: "וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל ה' וַיֹּאמֶר אֲנִי חָטָא הָעַם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִים זָהָב. ופירש שם רש"י: "אלהי זהב - אתה הוא שגרמת להם, שהשפעת להם זהב וכל חפצם, מה יעשו שלא יחטאו". הוא ממשיך ומביא שם משל למלך שהאכיל והשקה וקישט את בנו וצידו בארנק מלא כסף והעמידו בפתח בית שחוטאים בו, מה יעשה הבן שלא יחטא?!

גם ביחס ליראי ה' שהתרכבו בצבא לאחרונה לעומת הדור הקודם פי כמה וכמה - צר לי לומר שביחידות מסוימות, בחור השומר על כללי הצניעות כמעט ואינו יכול לשרת כלל, כגון בחיל הים. גם ביחידות משמר הגבול מצב תערובת המינים ואפשרויות ההתדרדרות לחטא גרוע מאוד, ובתקופה האחרונה גם בחיל התותחנים נוצרה אווירה חמורה בנושא זה.

אציין כי הדברים נכתבים כאן בכאב רב, ולאחר בדיקה ומתוך עדויות של קצינים וחיילים. וכאמור, עתה - בעקבות הבג"צ - המצב עומד להחמיר בכל שדרות צה"ל, ועלינו להיות מודאגים מכך מאוד.

הטשטוש הגובר

יהיו שיאמרו: מה בכך? הכצעקתה? מה נשתנה? תמיד היו בנות בצבא! אולם כשאני נזכר מה היה בשנים שאני וחבריי שירתנו במסגרת ישיבות ההסדר, אני מתעורר להבדל העצום. אז היו פה ושם פקידות, קצינות ת"ש, מדריכות לתחומים מסוימים, אבל לא הייתה אף לוחמת אחת. כך נמשך המצב פחות או יותר במשך עשרות השנים שחלפו, עד לא מזמן.

לאחרונה, מכוח דחיפתם המתמדת של גופים שונים בעלי השפעה מחוץ לצבא, הדוגלים בפמיניזם וברעיונות דומים, ובהשפעת גורמים שונים ומפקדים בכירים בתוך הצבא, מתחזקת והולכת המגמה לטשטש את ההבדל בין איש לאישה במסגרות השרות הצבאי, ולהכניס בהדרגה בנות לכל יחידות השדה.

בטרם נפתח בנושא אעלה זיכרונות מן העבר. בעשור הראשון של המדינה התנהל מאבק ציבורי רחב כנגד חוק גיוס חובה לבנות. היה זה נושא שהדאיג מאוד לא רק את המכונים - בעיקר בשנים האחרונות - 'חרדים', אלא את רוב הציבור הדתי, ואף את חלקם הגדול של אנשי המסורת. כבר אז היו לרבים, גברים ונשים, חששות כבדים מעצם השרות הגורף לנשים, כשהסיבה העיקרית הייתה, כמובן, החשש מפגיעה חמורה בדרכי הצניעות.

זכורני שלפני עשרות שנים חתמתי יחד עם אלפי בוגרי צבא מכל החילות שהיו בשרות מילואים פעיל, קצינים וחיילים, על עצומה שקראה לכנסת ולממשלה לבטל את חוק שרות חובה לבנות בצה"ל. לצערנו, מאז גדל מספר המשרות במספרים מדהימים, ובשנים האחרונות החל טפטוף גם ליחידות קרביות ולמשימות לוחמה של ממש. בתחילה ליחידה מסוימת, ובהדרגה - בשיטת 'הפיחות הווחל' - שילובן הלך והתרחב וממשיך לגדול.

מאז שהתחילה המגמה הנ"ל, ולאחרונה ביתר שאת, הצבא מקבל בהדרגה אופי שונה לחלוטין מרוחו בעבר, מבחינת כל האווירה והלכות צניעות, ויש בזה מכשלה עצומה לבנים ולבנות, מי יכילנה?! ולצערנו, לבושתנו ולחרפתנו, לאחרונה קבע בג"צ - ההורס בשנים האחרונות באופן שיטתי את רוח האמונה, הטהרה והקדושה של עמנו בארצנו - שיש לשלב נשים בכל החילות.

אציין כי הבנות עצמן, אף הרחוקות מתורה, רובן הינן נשמות טהורות, רבות מהן בבחינת "תינוקות שנשבו", ואין כל כוונה במאמר זה לתקוף אותן ח"ו. ידוע לכותב ממקורות נאמנים, שרבות הן החיילות (לא מהמגזר הדתי) התפצות להתחבר יותר לחיי קדושה וטהרה. ולמרות כל זה, ואולי מפני כל זה, השטן מקטרג!

זמן להתעורר

כאן, אחיי ורעיי, ברצוני א. לשפוך לב לפניכם, קוראים וקוראות יקרים שהינם בעלי לב ושואשם על כתפיהם, בפרט אלו שהם בעלי ראייה לטווח ארוך, על המצב ההולך ומחמיר בנושא זה. ב. לעורר על חומרת העניין והסיכונים לטווח ארוך אם מצב זה יימשך ואף יחמיר, ח"ו. ג. לחזק את התפילות שהמצב ישתנה לחלוטין. ד. לטכס עצה ביחד עם הקוראים - מה עדיין ניתן ואפשר לעשות לתיקון או לפחות לשיפור משמעותי של מצב חירום זה.

הקדושה. והמאבק הציבורי שעלינו להגבירו בנושא הנידון הוא ממש בגדר של פיקוח נפש, ולו רק בגלל איום התורה הנזכר!

המאבק הזה קודם לכל מאבק ציבורי אחר, ובראש המאבק צריכים לעמוד בעוז רבני ישראל ומנהיגי הציבור, גברים ונשים.

על כולנו להרבות בתפילה ובתחנונים לפני בורא עולם, שיסייע בידינו למצוא את הדרכים להיות ראויים שיתקיים בנו "והיה מחניך קדוש", ושהקב"ה ימשיך להתהלך בקרב מחנותינו ולהצילנו ולתת אויבינו ניגפים לפנינו.

ב. עיקרון תורני נצחי קובע שישנם הבדלים מהותיים בין שני המינים, והם מתבטאים בחובות ובתפקודים שונים הבאים לידי ביטוי בכל מסגרות החיים.

תועבה ומסלקת את השכינה. נוסף על עצם העבירות החמורות העלולות להתפתח בקלות רבה בתנאי שדה, הן מסכנות את כל חיילינו, כי הן ח"ו עלולות להביא ש"יגברו עלינו האויבים אם נעשה כמעשים הגורמים להם שיגלו מפנינו", כדברי הרמב"ן.

העוצמה האדירה של צה"ל וגבורת המפקדים והחיילים, שאנו מתפעלים מהם ומעריכים אותם ללא גבול, לא הייתה מביאה לניצחון והצלחה, אלמלא קיומם של תנאי הקדושה, ובהיעדרם - ח"ו - "וְיָשָׁב מֵאֶתְרֵיךָ".

הציבור כולו, ובמיוחד הדתי לכל גווניו, צריך למצוא כל דרך לביטול שרות הבנות ביחידות הקרביות כלוחמות, מתוך דאגה לא רק לחייל ולחיילת הדתיים והמסורתיים, אלא מתוך חרדה לעתיד כלל ישראל שבכל הדרורות היה דגלו דגל

החיילות עצמן - מהן שקשה להן גופנית ונפשית, מהן הששות לאתגר; הצד השווה שבכולן שהן מזומנות ולעיתים אף נתבעות לשמש כחיילים קרביים לכל דבר, ובכך לאבד במידה רבה את זהותן כנשים, וכאמור הן אף נפגעות בנושא הצניעות ברמות שונות - דבר נורא ואיום. וביחידות הקרביות של צה"ל - שהיינו מצפים שתהיינה ראויות לתואר "הצבא הקדוש" (כך היה מתבטא לעיתים הרצ"י הכהן קוק זצ"ל), על פי מגמת תורתנו הקדושה "והיה מחניך קדוש" - נוצרים תנאים העלולים להביא להידרדרות מוסרית שתחמיר יותר ויותר.

חשוב לי לציין כאן שאינני נכנס במאמרי זה לנושאים כגון: הסיכון להמשך חיי הבנות כאימהות לילדים; הקשיים במהלך השרות; מגבלות היכולות; הורדת הרמה הצבאית, ועוד. למרות שכל הנושאים הללו הינם רלבנטיים מאוד, ולרוב חשיבותם קריטית - אך לא אלו הנושאים שעליהם אני מביע כעת את הכאב הצורב והדאגה הכנה.

קדושת הצבא ושוני המינים

אנתח בס"ד את הנושא משתי בחינות:

א. דרישת תורת ישראל לכל הזמנים והדרורות, המהווה ערך לאומי בסיסי ומקודש, להיות קדושים ופרושים מעריות, במובן הרחב והכולל, כאשר דרישת התורה מתייחסת באופן ייחודי, תקיף וחרירף למחנה הצבא: "כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִתְּךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרֹת דָּבָר וְיָשָׁב מֵאֶתְרֵיךָ".

פסוקים אלו הינם חלק מפרשה מיוחדת הקובעת את כללי שמירת הקדושה, הטהרה, הדיבור, ישירות הדרך והנקיות במחנה היוצא למלחמה. פרשה זו נאמרה בפרשת כי תצא למלחמה, ונלמדו ממנה הלכות רבות. אך רוח הדברים היא שיש להיזהר מאוד בעת המלחמה, במיוחד בתחומי הצניעות והדיבור. ובסופה של פרשה זו נאמר הפסוק הנ"ל, בו נאמר בפירוש הנימוק לדרישה זו: הקב"ה מתהלך בקרב המחנה ובעקבות כך אנו מנצחים, ועובדת היותו מתהלך בקרב מחנותינו מותנית בהליכתנו בדרכי הקדושה.

אין ספק כלל ששרות בנות ביחד עם הבנים, הן ביחידות ח"י"ר לגווניהם, הן ברכבים ממונעים, בטנקים, בתותחנים וכו', הינה

באלול תשפ"ו תיפתח בעז"ה בישוב נריה שבגוש מלמונים (כ-20 דקות ממודיעין וכ-40 דקות מב"ת) ישיבה גבוהה תורנית-לאומית, לאורו של מן הראי"ה קוק וממשיכי דרכו. הישיבה מבקשת להעמיד תורה גדולה בדור של גאולה.

למי הישיבה מתאימה?

בוגרי ישיבות תורניות - לאומיות ותיכוניות; יראי שמיים ואידיאליסטים, בעלי צימאון רוחני, המבקשים להתמסר ללימוד תורה ברצינות ובעמקות מתוך חיבור לכלל ישראל.

מה מיוחד בישיבה?

- יחס אישי ואווירה חמה ומשפחתית, שמחה בעבודת ה' וחיבור לצדיקים
- לימוד הלכות ארץ ישראל וחיבור תורה ומדינה
- בניין אמונה מסודר לאורו של הראי"ה קוק וממשיכי דרכו
- בניין האישיות וכוחות הנפש בחבלי משיח דגאולה ומשמעות התקופה
- עיסוק בתורת ה"אתחלתא" ודאגה ומשמעות התקופה
- עיסוק בכל חלקי התורה יחד עם לימוד במקום "ש"לבו חפץ"

צוות הישיבה

בראשות הישיבה יעמוד הרב שי הירש איש חינוך, בוגר ישיבת "מרכז הרב", עורך ומחבר ספרי אמונה והגות ובעל ניסיון רב בהוראה ובהנחלת תורה ואמונה בישיבות.

רבנים מנוסים ותלמידי חכמים נוספים ובהם:

- הרב יוסף טהר רב הישוב נריה יוביל את תכנית לימוד ההלכה
- הרב הראל דביר חוקר במכון "צומת" לצד רבנים נוספים
- הרב דובב בינדיגר רב המרכז הרפואי "הלל יפה" לצד רבנים נוספים

מוזמן להצטרף אלינו! **לפרטים והרשמה:** 052-8836373 | Kolhatora@gmail.com | אתר הישיבה

ההסדר בשריון. כמו כן הופיעה בעיתונות רשימת רבנים, ראשי ישיבות גבוהות ציוניות, ראשי ישיבות הסדר וראשי מכינות החותמים לא לפלג את צה"ל, וגם שם מודגשת שורה "הכנסת לוחמות לחיל השריון תגרום לכך שגם בחיל השריון לא ישרתו יותר חיילים דתיים, וצבא העם יהפוך לצבא שבטים".

לעניות דעתי, הייתה זו טעות לנסח כך את הדברים! הבעיה אינה השריון. יש להילחם על כל הקופה, הן מהטעמים הנ"ל, והן משום שפרקטי - השריון אינו נלחם לבדו. כל יחידות השדה מחוברות בשרות מילואים, ואף באימונים בסדיר, במוצבים או בקו החזית. אי אפשר לשרת בצבא כשכולו אינו עונה לרוח "והיה מחניך קדוש". המלחמה על כך היא חיונית, כי, כאמור, חוששים אנו מ"ושב מאחריך".

אחרי הפסיקה של בג"ץ ודברי הרמטכ"ל לאחרונה על התוכנית להכניס בנות לכל יחידות השדה, נראה שעומד להיווצר מצב בו ח"ו בחורים דתיים לא יוכלו לשרת בצבא. ואין כאן רק דאגה לפרטים אלה או אחרים. הכוונה היא שכל החיילים שומרי תורה, שהם חיילים מצוינים ולוחמים מעולים, וראינו במלחמה האחרונה את מסירות הנפש של מאות ואלפים מהם, לצד הלוחמים האחרים מוסרי הנפש, לא יוכלו לקיים את מצוות המלחמה.

(אגב, במצב כזה של תערוכת ופריצות וכו' - האם חושב בר דעת כל שהוא שיתגייסו יותר חרדים? אדרבה, גם המעוניינים בכך עקרונית בוודאי ייסגרו).

אל נשקוט, נראה צעדים אחדים קדימה, ונעמול להסיר עולה זו שאין כדוגמתה כלפי כלל החיילים.

שרות הבנות הדתיות

למזלנו ולשמחתנו, גם כיום בנות דתיות יכולות על פי החוק להצהיר ולהשתחרר מחובת הגיוס, או להחליף את השרות בשנת שרות. אולם מזה למעלה מעשור שמתבצעת רדיפה של ממש אחר הבנות הדתיות - לאומיות שתתגייסנה, בגלל איכותן, ונוצר מצב חמור ומסוכן בו בנות דתיות רבות מתגייסות.

צר לי לומר שגם ביחידות מודיעין וכדומה קיים חשש גדול לירידה ברמת הלכות הצניעות. אגב אציין שגם בשרות לאומי יש סיכונים רוחניים לא מעטים, אך שבעתיים מסוכן השרות של בנותינו בצבא. גם אם בנות מסוימות תספרנה בכנות שהן שמורות ואכן הן דוברות אמת, הרי בגלל שבסך הכל הסיכון עצום, ולצערנו העמוק רבות נפלו ונפלות ברמות שונות, יש לשלול כל שרות בנות (דתיות) בצבא.

להחזיר עטרה ליושנה

אל תאמרו לי: למה לך הכותב להיות מהצועקים ואינם נענים?! כי בוודאי כל מאמר, ובמיוחד כשנובע מלב אוהב, ובפרט כשהכותב הינו אישיות רבנית ותיקה ובוגר צבא - יש לו השפעה, ואף אם אינה רחבה, אולי לטווח ארוך יהיה ערך רב יותר לדברים.

חבל שבמשך השנים עמדת רבני הציונות הדתית לא נשארה נחרצת כמו שהייתה עד לפני כחמישים ואפילו ארבעים שנה. היינו צריכים לצאת כאיש אחד בלב אחד נגד שרות בנות בצבא, ולא לגמגם ולתת פתחון פה להיתר ההולך ומתרחב.

עלינו להחזיר עטרה ליושנה, ותוך כדי התנגדותנו הנחרצת לשרות הבנות בכל המסגרות הצבאיות, עלינו - הרבנים שבכל אתר ובכל גיל, וכמובן גם כל מחנכי האולפנות והתיכונים - לחזק את השמירה על הבנות במסגרות שנת שרות (ובראש ובראשונה: לבטל חלק מהאפשרויות המגוונות בשנת שרות הדומות מאוד לשרות בצבא, כגון במשטרה ועוד), וחובה לדאוג להתנות את השרות הלאומי, כבעבר, שבכל אתר ואתר תהיינה רבניות הממונות על הבנות, המעשירות אותן בהווי של קדושה, שיעורי תורה וכו', ושתהיינה מחוברות לבתים של תורה. ואז, כולי האי ואולי, נוכל להיות רגועים במסגרות שנת שרות.

כמובן, כל זה צריך להתחיל בחינוך באולפנות והתיכונים התורניים כבר מעת הכניסה אליהם, ולא רק בשלהי כתיב י"א. אז, לרוב, כבר מאוחר מדי.

הבה נחרוט על לבנו ועל דגלנו את הפסוק: **פִּי עִם קְדוֹשׁ אֲתָהּ לֵה' אֶלְקֶיךָ בְּךָ בָּחַר ה' אֶלְקֶיךָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָהּ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.**

יסוד חיים זה נאמר בפסוק קצר בספר דברים: **"לֹא יִהְיֶה כָּלִי גֵבֶר עַל אִשָּׁה וְלֹא יִלְבַּשׁ גֵּבֶר שְׂמֹלֶת אִשָּׁה כִּי תוֹעֵבֶת ה' אֶלְהֶיךָ כֹּל עֲשֵׂה אֱלֹהִים".** התרגום על המילים "כלי גבר" הוא "תיקון זיין דגבר". כלומר, "לא יהיה כלי גבר על אשה" אוסר את ההצטיידות של האישה בכלי הנשק של הגבר. המלבי"ם דייק שצירוף המילים: "כלי" ו"גבר" משמעותו: "כלי גבור מלחמה". כך אנו מוצאים במסכת נזיר (נט, א): "רבי אליעזר בן יעקב אומר: מנין שלא תצא אשה בכלי זיין למלחמה? תלמוד לומר: לא יהיה כלי גבר על אשה". ובמסכת קידושין (ב, ב) אמרו: "דרכו של איש לעשות מלחמה ואין דרכה של אשה לעשות מלחמה". ודברים רבים כהנה על פסוק זה מופיעים בדברי חכמים קדמונים ומאוחרים, שאין מקומם במסגרת מצומצמת זו. (אינני נכנס כאן לשימוש אישה בנשק בעת הצורך להגנה עצמית וסביבתית, בביתה, באזור מגוריה וכדומה, ובפרט באזורים הזורעים באויבים, ומן הראוי להיוועץ באישיות רבנית בנושא זה).

מה ומי דוחף אפוא את הבנות לחילות הקרביים?

הסיבה העיקרית היא - עיקרון השוויון בין המינים הדוגל בתפיסה שכולם שווים, ואין כל שוני מהותי באישיותם של בנים ובנות, למעט ההבדלים הביולוגיים. יתר על כן: מתוך ובהמשך לאותה תפיסת עולם מעוותת, מכריזים הדוגלים בכך ואומרים שיש לטשטש את ההבדלים, ולתת לכל אחד ואחת את הזכות לתפקד בדיוק כמו שמתפקד המין השני. יש לדעת אפוא שעיקרון זה מהפך סדרי בראשית, הורס כל חיי אנוש, ומזער כמעט לחלוטין את המושג המקודש - משפחה, שהוא אבן יסוד בעם היהודי מראשיתו ולנצח.

עם ישראל הבנוי במהותו על התנ"ך והתלמוד, והינו ספוג מסורת עברו הרוחני המפואר, אינו יכול בשום פנים ואופן לחיות על פי רוח רעה זו המשנה את כל אופיו של העם הנבחר, שצריך להיות גם אור לגויים.

ישיבות ההסדר והמכינות

ועד ראשי ישיבות ההסדר הודיע לאחרונה נחרצות לרשויות הצבא, שאם יכניסו בנות ליחידות השריון כלוחמות, לא ישרתו בחורי ישיבות

הסדרניק משיעור ד' ומעלה?

מחשב מסלול מחדש?

ישיבת ההסדר

"המאירי" - ירושלים

מזמינה אותך ללמוד תורה

בירושלים

אפשרות לימוד הלכה
לבחינת הרבנות

מספר תוכניות
לימוד

הכנה לחיי
משפחה

אווירה משפחתית
וחמה

הרב שי

☎ 055-6652795 | ☎ 050-8186332

אז יימלא שחוק פינו: הצחוק כחוויה מתקנת לעבר

בשר ודם? תשובתו של רבי עקיבא מפתיעה: דווקא מעשיו של האדם, שמשלים ומפתח את הבריאה, יפים יותר, וכך יש לעשייה ולתיקון שלנו משמעות וחשיבות רבה.

נקודה שחשוב לציין היא, שהקב"ה לא רק נתן לנו את האתגרים אלא גם כלים להתמודד, לתקן ולרפא: מוח גמיש, דמיון, יכולת בחירה, רצון ואמונה.

במקרה האישי שלי, השתמשתי גם בכוח המרפא של הצחוק. הצחוק, שעלה באופן ספונטני בתוך הדמיון, יצר סדק בזיכרון שקפא בזמן, ואפשר לרגשות שהיו כלואים בו להשתחרר ולהשתנות. הוא אפשר לי לראות את אותו אירוע מזווית רחבה יותר, מנקודת מבט מחויכת וקלילה יותר שאפשרה לי ליצור זיכרון חדש עם תגובה חדשה למצב הישן.

"אז יימלא שחוק פינו ולשונו רינה" הוא התיאור של התחושה בגאולה - לא רק כהבטחה עתידית, אלא כהתעוררות פנימית של רגע בו משהו חשוב בתוכנו עובר שינוי מיטיב. ואולי זאת עבודת חיינו: להתבונן במסעות העבר הכואבים מנקודת מבט רחבה יותר, ובמקום 'להיתקע' עם רגשות כמו החמצה, פחד, אכזבה, כעס וייאוש, לשחרר ולשנות אותם לרגשות אחרים.

ואז, אם נחזור לפער שעליו דיברנו בתחילת הדברים, אולי עכשיו באמת לא רק נדע שה' אחד ושמו אחד, אלא גם נחוה ונרגיש זאת עמוק בלב. ואולי זאת גם הגאולה - לא רק יעד עתידי שאליו אנו מייחלים, אלא רגעים קטנים שבהם האמונה והחוויה נפגשות ומתאחדות במקום הכי עמוק בתוכנו.

"ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד" (זכריה).

חכמי התלמוד אומרים (מסכת פסחים) שבימינו אנחנו מברכים על בשורות טובות ורעות כאחד, אבל לעתיד לבוא המציאות תהיה כולה טובה וגם ההתגלות האלוקית תהיה אחת וללא פירודים.

בחיי היומיום אנחנו משתדלים להחזיק באמונה ש"הכל לטובה", אבל בתוכנו אנחנו לא תמיד מרגישים כך. הפער בין האמונה לבין החוויה האנושית של כאב, פחד ואכזבה הוא אחד המקומות שבהם מתרחשת עבודת החיים שלנו. עבודה שמטרתה לצמצם ואפילו לסגור את הפער הזה.

אני רוצה לשתף בסיפור שקרה לי לאחרונה.

במשך שנים אני מתעוררת בבוקר לפני הצלצול של השעון המעורר. וכשאני מתעוררת יש בי מתח, דאגה ודריכות בגוף.

לפני כמה ימים, במקום לקום מיד מהמיטה כהרגלי (כדי לברוח מהתחושות האלה), בחרתי הפעם לעצור ולבדוק מה קורה בתוכי. שאלתי את עצמי: מה גורם לתחושות האלה בתוכי? ועלתה בי תשובה: אני פוחדת מהחמצה... אני דואגת שאם לא אתעורר בעצמי לפני הצלצול, אפסס משהו חשוב.

המשכתי להקשיב פנימה ועלה בי זיכרון ישן.

זה קרה בכיתה ח'. היינו אמורות לצאת לפעילות מיוחדת מאוחר כלילה במאפיית אנג'ל. הזמנתי חברה טובה לישון אצלי כדי שניסע לשם ביחד. כיוונתי שעון מעורר והלכתי לישון מלאת ציפייה והתרגשות, אבל כשהתעוררתי גיליתי שעוד מעט בוקר והפעילות כבר הסתיימה... אני זוכרת ממש בגופי את תחושות הצער ואכזבה של החמצת האירוע הזה.

באותו בוקר לאחרונה בו נזכרתי בסיפור, בחרתי להמשיך להיות עם הזיכרון הזה ועם מה שהרגשתי בשעתו, ואז שאלתי את עצמי שאלה חדשה: מה הייתי רוצה שיקרה שם, אילו הכל היה אפשרי?

ובכן, בדמיוני, הערתי את החברה וסיפרתי לה מה שקרה, והיא, במקום להגיב כמוני, התפוצצה מצחוק ואמרה לי: "בואי נלך בכל זאת. ואם זה כבר נגמר, נקנה לנו פיתות ונעשה לנו בוקר של כיף משלנו", ואנחנו נוסעות למאפייה וכל הדרך צוחקות...

פתאום האפשרות החדשה הזאת, שרק דמיינתי אותה במחשבותי, שינתה משהו בתוכי. הרגשות הישנים והמכאיבים השתחררו, ובמקומם נכנסה תחושת הקלה ושמחה.

מאז אני מתעוררת מצלצול השעון, ועם הרבה פחות לחץ ודאגה (אם בכלל).

בהמשך עלו בי גם זיכרונות נוספים של החמצה וחרטה, ושוב ושוב - כשיצרתי להם תרחיש אחר בתוכי, חווייתי הקלה ושחרור.

מה שחווייתי הוא למעשה 'חוויה מתקנת': לא שינוי של העבר עצמו, אלא תיקון האופן שבו הוא חי בתוכי. הזיכרון עם הרגשות הלא טובים היה 'קפוא' בעבר, ועכשיו הוא התחיל להפשיר ולהשתנות, ובעיקר הפסיק לנהל אותי מבפנים.

המושג של החוויה המתקנת (מעולם הפסיכולוגיה) מתחבר גם למושג התיקון מהעולם הקבלי, ולפיו הנשמה מגיעה לעולם כדי לעבור תהליך של תיקון מידות, תכונות והתנהגויות. בחיים אנחנו עוברים התמודדויות וניסיונות שאף על פי שלא בחרנו בהם, יש לנו בחירה איך לעבור אותם.

"אשר ברא אלוקים לעשות" - לדברי חז"ל, 'לעשות' פירושו: להשאיר לאדם לתקן ולעשות. כאשר אנחנו בוחרים לקחת שבר, כאב או פחד, ולעבד אותם למשהו חדש, אנחנו לא רק משתנים, אלא גם יוצרים תנועה של תיקון בעולם.

במדרש תנחומא בפרשת תזריע, הנציב הרומי טורנוסרופוס שואל את רבי עקיבא: מעשיו של מי נאים יותר - של הקדוש ברוך הוא או של

עומקא
העמקה

קורס דיגיטלי ייחודי
להעמקה בתפילה על פי החסידות
מסע פנימי אל סודות העבודה שבלב

מפגשים

- ערכת לימוד
עשייה ויוקרתי
- 11 שיעורי
וידאו
- לימוד
מזרח מהבית
- אפשרות
לחברותא
- צבירת נקודות

לחצוה לאלה - אני מצטרפת >

מחיר
השקה
מיוחד!

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

השרות הטוב
בישראל

התחייבות
למחיר הזול ביותר!!

73 מרכזי
מכירה ושירות
בפריסה ארצית

מקררים ומקפיאים

מקרר הפוך החל מ-1,590 ₪

מקרר 4 דלתות החל מ-1,790 ₪

מקרר אינטגרלי החל מ-2,690 ₪

מקפיאים החל מ-499 ₪

מקפיאים NO FROST החל מ-1,149 ₪

ELECTRA LG
Hisense SHARP
Haier SAMSUNG
LIEBHERR
Blomberg

מזגנים

2.5 כ"ס החל מ-1,990 ₪

2 כ"ס החל מ-1,390 ₪

1.25 כ"ס החל מ-899 ₪

1 כ"ס החל מ-699 ₪

מזגן נייד החל מ-699 ₪

gtw Gold Line ELECTRA COLDER
SENSOR Westinghouse BRIZA
HomeX BLUESTAR HAMILTON

מאוררים ומצנני אוויר

מאוררים החל מ-69 ₪

מאוררי תקרה החל מ-249 ₪

מצנני אוויר החל מ-169 ₪

DREAME
שואב אבק
ומקדח רובוטי
X60 Ultra
Complete

₪ 4,490

roborock ערכת
אביזרים
מתנה!
שואב אבק
רובוטי
שוטף
Saros 20
Sonic

₪ 4,190

roborock
שואב אלחוטי שוטף
Roborock
F25 Ace

₪ 1,490

tineco
Live Easy. Enjoy Life.
שואב ושוטף
אלחוטי
Floor One
Switch S6
Stretch

₪ 1,390

levoit
מטהר אוויר
חכם
Core Mini
LAP-C161

₪ 299

BRUNN
מנשור
להסרת שיער
PL5210 Silk
expert Pro 5

₪ 1,490

Shark
מסכת
LED טיפולית
לעור הפנים
FW312EU
CryoGlow

₪ 1,449

פיליפס איתמר
מייבש שיער
איתמר
Parlux 4600
כולל מברשת מתנה

₪ 619

PHILIPS
מכונת גילוח
חשמלית
לשימוש יבש
S1134/00

₪ 109

Tefal
מגהץ
קיסור
טפאל
SV6116
הספק 2200W
משאבת מים 5.3 ל

₪ 369

Whirlpool
מדיח כלים
וויפול
מערכת חיישנים
חכמה
6th Sense

שנות אחריות (1-4) 5
19970002

2,790 ₪ WFC-3C26PFXIS

SIEMENS
מדיח כלים
אינטגרלי מלא
12 מערכות
כלים

שנות אחריות (1-2) 3
19970003

2,390 ₪ SN615X07AF

BOSCH
מדיח כלים
רחב
12 מערכות
כלים בוש

SMS25GI09F

2,490 ₪

אלקטרה
מדיח כלים
רחב
צג דיגיטלי

EL2006BL

שנות אחריות (1-4) 5
19970004

990 ₪

אלקטרה
מכונת כביסה
פתח עליון
אלקטרה

EL10070

7 ק"ג

1,345 ₪

Whirlpool
מכונת כביסה
פתח חזית
1400 סל"ד

FFDB 11469 BV

11 ק"ג

2,990 ₪

Haier
מכונת כביסה
פתח קידומי
הובר

HWP414AMBC

14 ק"ג

שנות אחריות (1-3) 4
19970005

2,390 ₪

BOSCH
מכונת כביסה
פתח קדמי
1-8 ק"ג
בוש

שנות אחריות (1-2) 3
19970006

8 ק"ג

2,390 ₪ WGE03207FR

Electrolux
מכונת כביסה
פתח חזית
אלקטרולוקס

EFWF8045D3WC

8 ק"ג

1,990 ₪

אלקטרה
מכונת כביסה
פתח חזית
אלקטרה

EL100

10 ק"ג

שנות אחריות (1-4) 5
19970007

1,250 ₪

BOSCH
תנור
אפיה בנוי
נירוסטה
בוש

שנות אחריות (1-2) 3
19970008

כולל מסילת טלסקופית

1,990 ₪ HBF534ES0Q

Sauter
תנור
אפיה בנוי
סאוטר

70 ליטר

1,390 ₪ SBI640

Electrolux
תנור אפיה
בנוי
אלקטרולוקס

EOH3101X

1,590 ₪

**תנור אפיה
בנוי**

70 ליטר

749 ₪ EL100170BL

LG
מכונת כביסה
פתח חזית
1-8 ק"ג

AI DD 6 Motion
WFS8014WW

8 ק"ג

1,990 ₪

BOSCH
כיריים אינדוקציה בוש
חד פאזי
אינדוקציה

שנות אחריות (1-2) 3
19970009

1,690 ₪ PUE611BB5E

Sauter
כיריים גז
זכוכית
קריסטלית
סאוטר

זכוכית

SHG6002B

849 ₪ במקום 999

ELECTRA
כיריים
אינדוקציה
4 מוקדי
בישול
אלקטרה

שנות אחריות (1-2) 3
19970010

אינדוקציה

555 ₪ EL703

ELECTRA
כיריים גז
4 להבות
אלקטרה

499 ₪ EL SK60D10

ELECTRA
תנור אפיה
משולב רחב
60 ס"מ

EL6000W

1,490 ₪

KENWOOD
מיקסר
קנווד
קצרת
נירוסטה
1000 וואט

מחיר מיוחד

749 ₪ KHM505

אלקטרה
מיקסר עוצמתי
מקצועי
דיגיטלי
אלקטרה

1300W

קערה בנפח 8 ליטר

599 ₪ MK-8908

NUTRI NINJA
מעבד מזון
נינג'ה ענק
ועוצמתי
NINJA
PRO BN653

379 ₪

SENSOR
מכונת בוד
וגלידה רכה
אלקטרה

SE-TTSM-A02C

389 ₪

NINJA
מכונת גלידה
NINJA
CREAMI

NC303

949 ₪

soda stream
מכשיר
סודה סטרים
מתנה

בר מים טאצ'

התקנה מוזלת
בבית הלקוח

RXW-210

1,490 ₪

ELECTRA
בר מים
Electra Pure Water
RX-355-AS

סגן במתנה

849 ₪

אלקטרה
מכונת קרח
מיל מים
בנפח
4.5 ליטר
אלקטרה

HZB-20SA

תפוקת קרח של עד 20 ק"ג
למשך 24 שעות

699 ₪

DeLonghi
מכונת קפה
אוטומטית
דלונגי

ECAM292.81.B2

2,290 ₪

NINJA
מכונת קפה
אספרסו חצי
אוטומטית
LUXE CAFE
PRO SERIES
ES703

אחריות
רשמי יבואן

2,249 ₪

ELECTRA PRO
מכונת קפה
קפסולות
אלקטרה

CN-V0101

מארז 100 קפסולות
מתנה!

990 ₪

אלקטרה
מכונת קפה
טוחנת
אלקטרה

מארז 1 קפה
פולי קפה
מתנה!

3565

990 ₪

אלקטרה
מקציף חלב
אלקטרה

TF101D

149 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-21:30 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
בתוקף עד- 7.7.26 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע
בחנויות | התמונות להמחשה בלבד | המחיר הקודם של המוצר שבמבצע היה בתוקף לפחות יום

חופש גדול מסך גדול והדמנת גדולה

הילדים לא עצלנים ולא אשמים, הם פשוט לא בנויים להתמודד מול הדבר הזה > בין ויתור ונסיגה לבין התפרצות מתוך בהלה יש הרבה מקום להטיל עוגן > שלושה מומחים מדברים לקראת החופש הגדול: מה קורה לילד שלנו כשהמסך הופך למחנך הראשי, מה השורש האמיתי של הבטיה, ומה הם הכלים הפשוטים שיכולים לסייע לנו לשנות את התמונה

אמתי כהנא

רק כי החברים שלהם שם, אלא כי זה באמת עונה להם על כל מיני צרכים. כשמשעמם – המכשיר נותן גירויים רציפים ומתחלפים. ילד שחווה בדידות – הרשתות החברתיות נותנות לו תחושה שהוא שייך. כשמתוסכלים – המסך מספק הסחת דעת מיידית. הוא מטשטש כאב, תסכול ועצב. ועוד דבר בסיסי: ילדים שחווים חוסר ודאות – המסך נותן להם יציבות, עוד שעה ועוד שעה, בלי שהם צריכים לקבל שום החלטה משמעותית.”

“אפשר להסתכל על הילדים שלנו בחופש הגדול לא כעל ילדים עצלנים או חסרי יוזמה”, הוא קובע, “אלא כילדים שנמצאים בתוך מערכת דיגיטלית שמתוכנתת להציע להם הרפתקאות מבלי כמעט שהם יפעילו מאמץ. וזה האתגר הגדול”.

לא ערים לדומה

ד”ר אבולעפיה בוחר לקחת אותנו היישר אל התמונה הגדולה, המבהילה בעיניו: “זה נושא לאומי, אפילו בין-לאומי – איך נפלנו כל כך עמוק למקום הזה של התמכרות התנהגותית שיצאה משליטה. אנחנו רואים שכל הקשר הבין-אישי, חיי הנישואים בהמשך, ולמעשה כל הערכים החינוכיים שניסינו להעביר – הכל הפך להיות שולי לעומת המחנך הראשי, שזה המסך”.

“ילד עצוב, ילד חרדתי, ילד לא מרוכז”, הוא מתאר דפוס שחוזר על עצמו בקליניקה בצורות שונות, “הכל יכול בסופו של דבר לשבת על הדבר הזה שנקרא גרורה. זו לא המחלה העיקרית, יש משהו שהיה לפני כן, אבל תרבות המסך, בעיקר בזמן השעמום של החופש, יכולה להיות הגרורה שהופכת להיות המחלה העיקרית. יש חרדה חברתית – אז הוא מסתגר בחדר שלו עם המסך, ואז החרדה מתפתחת עוד יותר. יש דיכאון – שוב הוא מסתגר, וכך הלאה”.

לשאלה מה עומד בבסיס של הדברים, הוא עונה ללא היסוס: “הכל בא מריק חווייתי. מסכים קשורים למה שנקרא ‘מוח ימין’ – הכוח הציורי והחווייתי. אם אין לי חוויות, אם אני לא עושה דברים, אם אני לא מתנדב, לא יוצר, לא פעיל, לא עושה ספורט – אפשר לומר שאני

הנה נסגרו שערי בתי הספר, והילדים יצאו החוצה עם תיקים ריקים וחיוכים גדולים. כמעט חודשיים של חופש לפניהם. אין שיעורים, אין מבחנים, אין מסגרת. ועל הספה בסלון, על השידה בחדר ועל שולחן המטבח כבר ממתנינים להם, איך לא, המסכים.

ההורים המנוסים כבר יודעים מה עומד לקרות. הם חוו את זה שנה ועוד שנה, והשאלות חוזרות ועולות: כמה זמן? מה מותר? מתי מתערכים? מתי מוותרים? ואיך לא הופכים כל שיחה עם הילד לשדה קרב עגום ומדמם?

עמותת ‘לוקחים אחריות’ העוסקת בחינוך לשימוש מושכל ובטוח ברשת, כינסה לקראת הקיץ פאנל מומחים שהניחו את הדברים על השולחן. ד”ר ירון סלע, פסיכולוג קליני וחוקר מאוניברסיטת רייכמן עוסק בנושא מעל חמש עשרה שנה. ד”ר מיכאל אבולעפיה, פסיכיאטר ילדים ונוער ומייסד מכון אבולעפיה, יושב מדי יום בקליניקה ורואה מה קורה כשהדברים יוצאים משליטה. פרופ’ חננאל רוזנברג מאוניברסיטת אריאל ומכללת הרצוג, חוקר תקשורת ומדיה, מביא גישה חינוכית-ערכית. שלושתם הגיעו לאותה נקודה מכיוונים שונים, ושלושתם מסכימים: החופש הגדול הוא לא רק חופשה. הוא זמן למבחן, בעיקר עבורנו, ההורים.

מערכת שמתוכנתת נגדנו

הנקודה הראשונה שד”ר סלע מבקש להבהיר היא גם הנקודה שאולי הכי קשה לנו לעיכול: הילד שיושב שש שעות מול המסך בחופש לא עושה את זה כי הוא עצלן. “צריך להבין תמיד את ההקשר”, הוא מסביר. “בשנת הלימודים הילדים קמים לשגרה. יש להם מערכת חיצונית שמארגנת את כל ההתנהלות שלהם. הם יודעים למה לצפות, הם יודעים לאן ללכת. בחופש הגדול כל המערכת הזאת מתערערת. יש לפנייהם חודשיים של יציאה גמורה משגרה, היעדר מסגרת וגבולות – מתי קמים, מתי הולכים לישון, ומה עושים בחלל שנוצר בינתיים”.

הזינוק הזה מן הסדר אל הכאוס זורק את הילדים אל מצב שבו הם נדרשים לנהל את עצמם, והם לא בנויים לכך. הם חווים מורכבות אמיתית

הדורשת דחיית סיפוקים, תכנון וניהול זמן – אבל אף אחד לא דיבר איתם והכין אותם לכך.

“המסכים מעניקים לילדים מענה על צרכים פסיכולוגיים”, אומר ד”ר סלע. “ילדים נדבקים למסכים לא רק כי זה כיף ולא

בדרך לעבודה פתאום תפסתי את עצמי

וחשבתי: הבן שלי תרגל מתמטיקה בשעה

חמש וחצי בבוקר, ואני כעסתי עליו! הרי אם הוא

היה יושב מול ספר מתמטיקה הייתי מבסוט...

מתמטיקה בשעה חמש וחצי בבוקר, ואני כעסתי עליו! הרי אם הוא היה יושב מול ספר מתמטיקה הייתי מבסוט... הקיבוע שלנו שהמסכים זה תחום שצריך להגביל אותו - נכון, אבל אסור שזה יגרום לנו לא להסתכל על המקומות החיוביים שיש בו.

"המבט שלנו על עולם התכנים החיוביים", הוא אומר כמסקנה, "צריך להיות נפרד מהמחשבה הבהולה שלנו על ההגבלות. אנחנו צריכים להשקיע לא פחות זמן על 'מה כן' מאשר על 'מה לא'".

בעולם החסידות מוכרת האמרה הדורשת את הפסוק המוכר "סור מרע ועשה טוב" במשמעות המחודשת - סור מרע, כיצד? על ידי שתעשה טוב. כלומר, במקום להקדים תחילה את העיסוק ביציאה מן הרע, דבר שלעיתים עלול לגרום התבוססות חסרת תוחלת בו, עדיף להתחיל בעשיית טוב. להפצין את השטח באור, כך שהחושך ממילא יתפוגג ויברח. כך מוכרת דרשה בסגנון דומה: סור מרע - הנח לרע; התעסק בטוב, והרע כבר ייעלם מעצמו.

בהקשר לסוגייה שלנו, פרופ' רוזנברג מגיע לאותה נקודה. "הקדוש ברוך הוא עשה איתנו חסד, ויש היום ברשת מגוון עצום של תכנים חיוביים. הן תכנים פסיביים: סרטוני מדע, היסטוריה, בעלי חיים, סדרות על התנ"ך ופרשת השבוע; הן תכנים אקטיביים: אפליקציות ציור, אנימציה, תכנות, לימוד שפות. הדבר הפשוט ביותר שצריך לעשות לקראת החופש הגדול הוא להכין רשימה. לשבת עם הילד והילדה ולנסח רשימה של סדרות, סרטים ואפליקציות שהם בעינינו תכנים חיוביים. לתלות את הרשימה על המקרר, ולדאוג שהיא תלווה אותנו בצורה ברורה לאורך כל החופש".

לשאלתנו מה עם הרצון של הילד לבחור בעצמו? "איך בעיה. שעה הילד בוחר מה שכיף לו, ושעה הוא בוחר מהרשימה שהכנו. ואם נגמר הזמן והוא רוצה עוד? אפשר לקחת עוד שעה - אבל מתוך הרשימה. אפשר גם לחלק: חצי מהזמן בעברית, חצי בתכנים באנגלית. תתפלאו כמה ילדים יכולים ללמוד שפות זרות מתוך סדרות.

"אפשר לנצל את החופש הגדול גם לזמן צפייה משותפת עם הילדים", אומר פרופ' רוזנברג. "לקבוע זמן קבוע - למשל: מוצאי שבת, פעם בשבוע בחופש - לשבת ולצפות במשהו מעניין יחד. אפשר לשחק באפליקציה משפחתית. מחקרים מראים שעצם הנוכחות ההורית בצפייה כבר עושה איזשהו סוויץ' אצל הילד, כשהמטרה היא לא רק כדי לפקח אלא כדי להיות ב'יחד'".

"והנה עוד עצה מעשית: עם תחילת החופש הגדול - פשוט לכתוב הודעה בכל קבוצות הוואטסאפ של ההורים: 'הורים יקרים, אם נחשפתם לתכנים טובים - סדרות, אפליקציות וכדומה - בבקשה שלחו לינקים. כולנו נרוויח'".

מועד בעשרות אחוזים להיות יום אחד מכור למסכים". "שעמום", הוא מגדיר, "זו התרוקנות של הכוחות הציוריים. אני מחפש ציורים חיצוניים מדומים כדי כביכול למלא את עצמי. אבל זה לא ממלא אותי - זה מרוקן אותי".

תרגילים בחשבון לפנות בוקר

פרופ' רוזנברג מביא סיפור אישי שממחיש את הבעיה של ההורים מזווית מפתיעה: "בוקר אחד התעוררתי מוקדם, יצאתי לסלון וראיתי את הבן שלי יושב מול המחשב. אמרתי לו: 'חמוד, אתה יודע שאין אצלנו זמן מסך בבוקר'. הוא אמר לי: 'אבא, התעוררתי מוקדם, לא הצלחתי להירדם, אז פתחתי את המחשב ועשיתי 10 אצבעות' - תרגילי חשבון שאתם ודאי מכירים. אני, באינסטינקט, אמרתי לו: 'איך זמן מסך בבוקר'. הוא עשה פרצוף עצוב, סגר את המחשב ועלה לחדר שלו. בדרך לעבודה פתאום תפסתי את עצמי וחשבתי: הבן שלי תרגל

מכון משפטי ארץ בעפרה

קולט אברכים ומורים בשנת שבתון לשנת תשפ"ז.

בשנת תשפ"ז נלמד בעז"ה חלק אבן העזר.
תוכנית ייחודית שכוללת לימודי דיינות בעיון,
היכרות עם יישומי משפט התורה בימינו
ועם המשפט הנוהג.

- תוכנית לימודים מוכרת ע"י קרנות השתלמות
- אפשרות להשתלבות במכון המחקר בראשות הרב עדו רכניץ
- מלגה יפה למתאימים

לפרטים: הרב חיים בלון 0528990155

המטוטלת והכלים

"בקריירה שלי פגשתי הרבה מאוד הורים", אומר ד"ר סלע, "וכששאלתי אותם מהי העמדה שלהם מול הילד והמסך שלו - ראיתי תנועה של מטוטלת. יש הורה שמוותר מתוך אשמה, כי הוא מבלה הרבה שעות בעבודה, וכי הוא מרגיש שאין לו יכולת להשפיע. הוא נסוג, אבל בפנים יש לו תחושה של אשמה. זה צד אחד. הצד השני - התפרצות בכעס. חזרה הביתה, טריקת דלת וקריאת האשמה: 'כמה זמן אתה כבר במסך? תביא לי את המכשיר!' וכך מתחיל קונפליקט מתוך כוונה".

"התנועה הזאת בין נסיגה לבין התפרצות כעס מייצרת אצל הילדים תחושה של בלבול. היא גורמת לתחושה שכל עוד אבא ואמא לא בבית - אני במסך. וכשהם באים - אני מסתיר. והדינמיקה הזאת היא לא חיובית". אז מה עושים? ד"ר סלע מציע שלושה עוגנים יומיים: "נסיט את המבט מ'כמה זמן הילד שלי במסך' ל'מה שלושת העוגנים שהילד עושה בכל יום'. ברגע שביום שלהם קיימים העוגנים האלה - אנחנו נפגוש שגרה הרבה יותר בריאה". ומהם העוגנים? "עוגן הגוף - פעילות גופנית כלשהי, כי הגוף הפעיל יוצר תהליכים מוחיים שגורמים לילד רווחה נפשית גבוהה יותר. עוגן הקשר - מפגשים חברתיים, שיחות, לא רק בוואטסאפ; צריך להיזהר מילדים שדועכים לבדידות בגלל החופש. ועוגן האחריות - משימה אחת שהילד בוחר בעצמו, במשא ומתן, קטנה ככל שתהיה".

באופן עקרוני, ד"ר סלע ממליץ להורים להחליף כובע. "יש שני כובעים להורים: כובע השוטר וכובע המנטור. ההצעה שלי היא להיות קצת פחות שוטר וקצת יותר מנטור. את השוטר כולנו מכירים - 'כמה זמן היית בטלפון? למה לא ענית לי כשהתקשרתי?' המנטור שואל אחרת: 'היה לך כיף? עם מי שיחקת? תראה לי משהו שהעבירו בוואטסאפ'. כשהילד חווה אותנו כמנטורים,

הוא יכול גם לשתף או לבקש עזרה בעת הצורך. מתוך עמדה רק של שוטר, קשה מאוד להגיע לתוצאות האלה".

כלי נוסף מציע ד"ר סלע - לפתח אצל הילד יכולת תכנון. "בילד שלכם יש למעשה שני ילדים. הילד המתכנן - שנמצא בחלק המוח מאחורי המצח, והילד הממהר - שרוצה רק תגמול מיידי. איך מחזקים את הילד המתכנן? הצפת שאלות שאם אנחנו מעלים אותן פעם בשבוע, אנחנו מייצרים שיח של תכנון: 'מה אתה רוצה לעשות כשאתה לוקח את המסך? כמה זמן אתה מתכנן? מה אתה רוצה לעשות אחרי שתסגור? מה יסמן לך שהגיע הזמן לסגור?' הרעיון הוא שנעזור לילד להפנים את השאלות האלה - שהוא ישאל אותן בעצמו". "זכרו גם את המושג מדרגות דופמין", אומר

ד"ר סלע ככלי משמעותי. "כשהילד שלנו משחק יש לו שיא בדופמין. כשאנחנו מבקשים ממנו לסגור - הוא חווה קריסה בדופמין, שמתבטאת בכעסים ובטריקת דלתות. כדי לצמצם את הצניחה הזאת צריך לאמץ פעולות ביניים. כשהוא מסיים את המשחק, הוא לוקח תפוח או בננה מהמקרר. גם לתפוח יש דופמין - אבל הרבה פחות מהמשחק וקצת יותר מלסדר את החדר. כך אנחנו עוזרים לו לעשות את המעבר קצת יותר חלק".

לצאת לטבע הארץ-ישראלי

ד"ר אבולעפיה, לעומת זאת, נחרץ בדעתו לאמץ כיוון שונה: "חייבים אלטרנטיבות בדמות תכנון

חינוך my way

המכללה האקדמית הרצוג מובילה את הדור הבא של מערכת החינוך בישראל באמצעות מגוון חוגים לתואר ראשון ושני, תוכניות לימוד עשירות, טכנולוגיות למידה מתקדמות וסגל מרצים מהשורה הראשונה

שנה ראשונה חינם ומלגות ייחודיות לזכאים

להגיע ללימודים באמצעות מערך הסעות בפרסה ארצית

תוכנית המקנה תואר בשלוש שנים, ובחינם

אפשרות לתעודות יישומיות בנוסף לתואר

חינוך מיוחד | לשון | אנגלית | אזרחות | תושב"ע | מתמטיקה | מדעי המחשב | מדעי הטבע
היסטוריה | לימודי א"י | תקשורת | תנ"ך | מחשבת ישראל | ספרות - אפשרות לשלב עם לימודי משחק

תואר ראשון B.Ed. והסבת אקדמאים להוראה

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 077-9915242 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

ההצעה שלי היא להיות קצת פחות שוטרים וקצת יותר מנטורים. את השוטרים כולנו מכירים – 'כמה זמן היית בטלפון? כמה לא ענית לי' כשהתקשרתי? המנטור שואל אחרת: 'היה לך כיף? עם מי שיחקת? תראה לי משהו שהטבירו בוואטסאפ'

לעצמנו גם קצת תנאי הישרדות, קצת לישון בשטח, קצת פחות לאכול, פחות בורגנות".
"הפינוק ההורי הוא בעצם הסיבה של המילוי"

חופשת הקיץ – לשבת על לוח גדול ולכתוב כל יום מה אנחנו עושים. אולי מסעות בשבילי ישראל, לצאת לטבע הארץ-ישראלי המדהים. לעשות

הציורי הזה", הוא מדגיש נקודה מפתיעה. "כשהאמא היא לא 'טובה דיה' אלא 'טובה מדי', אנחנו נראה ילדים שאין להם כוח לצייר את הדבר החסר, כי לא היה חסר להם אף פעם. אנחנו צריכים לאפשר להם להיות בחסר – וזוהי יהיה מענג, כמוכן. זו גישה שמשמשת בחכמת חז"ל: 'משביעו רעב, מרעיבו שבע'. ואז יש פחות יצר והרבה יותר יצירה, יותר מרחב פנימי".
ומה לגבי ילד שכבר מכור לתוכן שלילי? ד"ר אבולעפיה מציג את הגישה הטיפולית שלו בקצרה: "הטיפול של העשה טוב" הם טיפולים דרך הגוף. זה מינדרפולנס, חיבור לגוף, יוגה או נשימות. כל הנושא הוא – בוא נראה איך אנחנו מורידים קצת מתח. איך אנחנו עושים שהבית יתמלא בטוב ככל האפשר, מלא בכלי נגינה, ביצירה משותפת ובמשחקים.

"השיטה הטובה ביותר היא לדעת למה הילד מכור, לאיזה סוג של תוכן, ואז יש סצנה שחוזרת על עצמה תמיד. אני מבקש ממנו לראות תמונה אחת מאותו תוכן, ואז אני אומר לו לסגור את המסך ושואל: 'מה אתה מרגיש בגוף?' והוא עונה: 'פה יש לי מתח', 'הדם עלה לי לראש'. אני אומר לו: 'תאפשר לזה להיות שם, ותשים לב מה קורה בשאר חלקי הגוף – זרמים, עקצוצים, חום, דופק'".
למה לעבוד דרך הגוף? "הגוף יודע איך להוציא את המתח. הדחף לא נמצא בראש ולא נמצא במסך – הוא נמצא בחוריה. ואם נלמד את הילד לפגוש את הדחף במקום לברוח ממנו, הדחף יתחיל לדעוך. לוקח חודש עד שהדחף הזה נחלש, ובעבודה נכונה כעבור חודשיים הוא נעלם".

לבחור את הקרבות

והנה תוכנה חשובה: לא כל קרב שווה להילחם בו. "החופש הגדול אמור גם להחזיר אנרגיות לילדים שלכם", אומר ד"ר סלע, "והדינמיקה בבית כדאי שתהיה יותר נעימה ופחות קונפליקטואלית. ולכן, תבחרו את הקרבות".
כמוכן, יש קווים אדומים. "קשר

קניתם חבילת מוצרי חשמל? תפתחו שולחן!

פינת אוכל יוקרתית בשווי 3,200 ₪ במתנה!

<h4>חבילת בית</h4> <p>רק 6,090 ₪</p>	<h4>חבילת התחלה</h4> <p>רק 5,790 ₪</p>
<h4>חבילת הדגל</h4> <p>רק 7,650 ₪</p>	<h4>חבילת משפחה</h4> <p>רק 6,990 ₪</p>

שולחן מלבני למטבח ביופוי פורמיקה, 140 ס"מ נפתח כפול ל-180 ס"מ + 4 כיסאות מרופדים בגימור דמוי עור.

או

חבילת נדוניה משתלמת

מתנה בשווי 4,000 ₪

מוקד הזמנות ארצי: *2757
WWW.KERENBY.CO.IL

רשת מוצרי החשמל הזולה ביותר במגזר החרדי
עפ"י סקר אומניבוס אסקריא 2026

מבית קה"ד בני ישיבה	מודיעין עילית רבי טרפון 25	נתיבות יוסף סמל 10 (קרית טרייב)	חיפה ברכת משה 29	אשדוד הורקנוס 5 (קריית משה)	בית שמש נחל ניצנים 8 (מתחם יש חסד)	בתר עילית החוזה מלובלין 35	ירושלים מלכי ישראל 53 גאולה, חנייה במקום	טניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29
---------------------	----------------------------	---------------------------------	------------------	-----------------------------	------------------------------------	----------------------------	--	----------------------------

התמונות להמחשה בלבד. ט.ל.ח. בכפוף לתקנון. המבצע בתוקף עד י"ב באב 26.07.26. מימוש המתנה ברשת "פאר הרהיטים" רח"ר רבי עקיבא 29 ב"ב 050-2340304 על פי תקנון המבצע *תוספת תקנון שבת מחדרין 400 – גדלי המקררים ברטון לפי פרסומי יצרן *שווי המתנה נעמן וורדינו ממחיר המחירון. חובלת המתנה בתשלום בכפוף לתקנון.

מסוכן עם זרים ברשת מחייב אותנו להתערב ולעשות מעשה. כך גם לגבי אלימות או חרם שילדים חווים. גם נושא השימוש הלילי הקבוע – לא פעמיים-שלוש, אלא שבוע-שבועיים-שלושה – זה מאוד בעייתי. אלה הגבולות שלנו. לעומת זאת, לגבי כל מיני משאים ומתנים אחרים – הילד שלכם רוצה שלוש-ארבע שעות ואתם רוצים שעה או שעתים – כל עוד התהליך הזה של המו"מ קורה, זאת נוכחות הורית. אתם לא מפקירים את הזירה הזאת”.

ד"ר סלע מסיים בנקודה שחשובה לא פחות מכל הכלים שהזכיר: “אין הורה שלא מוטרד מהעובדה שהילד שלו יהיה כמעט חודשיים במסכים, ולכן הפתרון חייב להיות קהילתי. לא רק הדאגה היא הדדית, אלא גם הפתרון יכול להיות הדדי ומשותף. בתוך הקבוצות שאתם נמצאים בהן – בבית הספר, בשכונה, בקהילה וביישוב – נסו לייצר מעגלים יותר רחבים של פעילות לילדים. זו לא חייבת להיות קייטנה מפוארת. זה יכול להיות מפגש חברתי פעמיים בשבוע עם שלושה-ארבעה חברים או משחק כדורגל. ככל שתחשבו על הבעיה הזאת לא כמשפחה אחת אלא כקולקטיב – הרבה יותר קל להתמודד. השתמשו בזה, יש לזה כוח עצום”.

ד"ר אבולעפיה בוחר לסיים בנימה רוחנית. “החופש הוא גם מלשון חופש בחירה. בזמנים האלה אנחנו נדרשים לבחור. אנחנו פוגשים בו את עולם הרשות, ואנחנו סוף סוף מקיימים את ההבנה העמוקה שכל עניין הקדושה של החיים זה 'קדש עצמך במותר לך' – בחופש הזה שכולו רשות. כאן אנחנו יכולים להופיע את המקום העצמי שלנו – או חס ושלום, אם לא, זו יכולה להיות תקופה סיוטית וקשה”.

“באמת, הכל תלוי בנו, ההורים – איך אנחנו מפתחים את המקומות האלה באישיות שלנו. זה מקום עצמי, זה לא מקום שאני יכול לצוות או לבקש או לדרוש – זה מקום שמתחיל היכן שאני נמצא. האם אני בעצמי מונח במושגים של שעמום, של דחפים ויצר או לחילופין במושגים של יצירה, של הרחבה, של מוכנות לשהות בחסר. זה החופש האמיתי שלנו – לבחור מי אנחנו באמת”.

“לעבור מחכמה לבינה, ולהמשיג את הלב במילים”

מאות נשים נפגשו בשבוע שעבר בחוות נחל שילה לערב השקה ייחודי של מיזם השידוכים הקהילתי “יש לך בית”, שנועד להפוך את עולם השידוכים למשימה קהילתית קולקטיבית שבה הקהילה והסביבה הטבעית לוקחות אחריות אקטיבית על הרווקים והרווקות, באמצעות שגריר אישי לכל רווק, שמגיע מתוך הקהילה או המוסד החינוכי שבו למדו יחד, והקניית כלים מקצועיים גם למשדכים וגם למשדכים. משמעותי זה, שציין את השקת המיזם, הנו הראשון בשרשרת אירועים ארציים מתוכננים בשיתוף מועצות אזוריות ומוסדות חינוך. המוסד החינוכי הראשון והחלוץ בתחום, שבגרותיו עתידות להינות מהמיזם הוא אולפנת לבונה,

ואחריו עתידים להצטרף גם המועצות האזוריות שומרון ובנימין, ובהמשך גם מועצות ומוסדות נוספים.

את הערב כיבדו בדבריהם הרב גדי והרבנית נורית בן זמרה - ראשי אולפנת לבונה. הרבנית נורית דבר.

שירים אָאָרְג

הרב יהושע אודורבג

מהו “צוררים בנכליהם”,
מהי הנוכלות?

כיצד מגיע אדם מדור דעה
לעבוד עבודה זרה?

והאם זה דבר שיכול לקרות
לכל אחד?

הדלפת שמות

יש אויב אכל,

יש פְּזָה שִׁנוּכָל,

זו עַצַּת הַקּוֹסֵם

לְהַעִיר שְׁאֵגַת עֲרִיּוֹת

בְּדֶרֶךְ לְאִידְאוֹלוֹגְיָה

שֶׁל פֶּעֶר הָעֵבֹדוֹת.

זְקֵנָה מִבְּחוּץ

יְלָדָה מִבְּפָנִים

הַכֹּל בְּשׁוֹטְטוֹת

הַכֹּל בְּשׁוֹק

וּמִשָּׁם קָלָה הַדֶּרֶךְ לְמַעֲשֵׂי שְׁטוֹת

לְחֵטָא בְּשׁוֹק,

וְאַחַר הָעֵבֹדָה זָרָה לְהִיּוֹת דְּלוּק.

וְרַק בְּגִלְלֵה “מָה אֲכַפְתִּיךְ”

נְתִינַת מְשֻׁמָּעוֹת לְכָלוֹם אוֹתוֹ חֲשַׁבְתָּ

“אוֹלֵי כֵן יֵשׁ עוֹד מְלַבְדּוֹ”

וְאַתָּה לְפִתְעָה נִמְצָא רְחוּק מִמֶּנּוּ.

דרושה מנהיגות חדשה

ה' מודיע למשה רבינו שהוא לא יוביל את עם ישראל לארצו, ובלי להסס, ובגלל היותו העניו מכל אדם, הוא מיד מבקש מה' למנות רועה. ניזכר רגע, מה שם הפרשה שלנו? ומי לא מזמן הפגין אומץ ותושיה? לא צריך לחפש רחוק. או אולי כלב בן יפונה מתאים, שהוא זה שפתח במאבק נגד מוציאי הדיבה על ארץ ישראל? אך נראה שמראש משה מחפש משהו אחר.

ככלל, דרכם של ישראל עמוקה יותר, מדויקת יותר. אולי בכל תרבויות העולם גיבור זה אדם עם הרבה שרירים שדורס אחרים. אצל עם ישראל זה מי שמצליח למשול ברוח שלו עצמו. אולי בכל העולם עשיר זה מי שיש לו מספיק כסף כדי להראות לכולם את הצעצועים היקרים שלו. אצל עם ישראל זה מי ששמח כמה שיש לו בלי קשר למה וכמה יש לו. לכן משה, שכבר מעל ארבעים שנה מלווה את תהליך ההפיכה של משפחות ישראל לעם, מחפש בן אדם עם התכונות שהכי נחוצות לעם מתהווה, לעם שמגבש את זהותו.

יִפְקֹד ה' אֶ-לֹהֵי הָרוּחַת לְכָל בֶּשֶׂר אִישׁ עַל הָעֵדָה. אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֶיהֶם, וְאֲשֶׁר יָבֵא לְפָנֵיהֶם, וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם, וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם.

משה רבינו יודע שצפוי לעם מסע של לחימה והתנחלות. אז העם זקוק למפקד שלא מפחד לנכוח בשטח, כפי שכותב רש"י: 'כמו שעשיתי אני שנלחמתי בסיוחן ועוג'. אבל מה הכוונה של משה רבינו במילים '...ואשר יוציאם ואשר יביאם'? הבעל שם טוב הקדוש מבאר שמדובר בתכונה מאוד מסוימת. תכונה הדרושה למנהיג שמלווה את התהליך של מעבר מעם שחי ונע יחד במדבר, לעם שאמור להתפזר בארצו, להתנחל משפחה משפחה בנחלתה, ולהתחיל לגלות את קולו הייחודי:

רבי ישראל בעל שם טוב אמר בענין עובדא זו, כשאני מדבק מחשבתי בכורא יתברך שמו אני מקשר הדברים בשורש העליון בכורא יתברך, שכל דבר יש לו שורש למעלה בספירות. גם לפעמים כשבני אדם מדברים הרבה מדברים בטלים ואני יושב ביניהם, אני מדבק עצמי בכורא יתברך כראוי, ואני מקשר את כל דבריהם למעלה.

יש פעמים שאדם פועל מתוך ערגת קודש. מקיים מצווה עם כל הלב, או מבצע חסד ממש למען הזולת. ואז מאוד ברור גם לו וגם למסתכל מן הצד שיש זיקה ישירה בין מעשיו ובין השורש הנשגב שלהם. אך יש גם אנשים אחרים שבמבט חיצוני נראים כיושבי קרנות. מפצחים פיצוחים וממלאים את האוויר במלל ריק ממשמעות. צדיק אמיתי מסוגל לא רק לגלות את הזיקה בין ה' ובין האדם במעשיהם של בני תורה. הוא מסוגל להיות גשר בעצמו, בין השמים והארץ, בין ה' ובין הסובבים אותו. הוא עצמו מקשר את עצמו ואת דעתו לרבינו של עולם, ואז הוא רואה ראייה פנימית, לא בהכרח מיסטית, את הדיבורים והמעשים של כל אדם.

הוא שומע דיבורים על כסף, ומבין שבעומק אנשים מעוניינים בחופש ושווה כדי שנשמתם היפה תתגלה. הוא שומע תלונות על פוליטיקה, ושומע שבעומק אנחנו שואפים להנהגה שהיא בדמות ההנהגה האלוקית הישרה ולא האנושית המהוססת. וכך שוב ושוב הוא שומע עומקים שאפילו המדברים בעצמם לא התכוונו אליהם בגלל שאינם מודעים לשורשיהם. אך הצדיק מגלה שה' קיים בכל דבר. בכל ביטוי של אדם המבטא את עומקו, כי אף בשעת רדידותו צדיק מסוגל לראות באדם את צדיקותו הכמוסה.

יִפְקֹד ה' וגו' איש על העדה וגו' ואשר יוציאם ואשר יביאם... כי ראש הדור יוכל להעלות כל הדיבורים והסיפורים של אנשי דורו, לקשר הגשמי ברוחני... להתחבר עם כל איש ואיש, ולליחד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בכל פרטי מעשה איש, הן בביתו של כל איש ואיש, או בעסקיו, ובכלל ובפרט. מוציאי הדיבה על ארץ ישראל ראו כי סכנה גדולה אורכת לעם

בכניסה לארץ. במדבר עוד יש את התכונה של איש אחד ולב אחד. בכניסה לארץ ריבוי השטח, ריבוי הדעות וריבוי האילוצים עלולים לפרק את העם. אך ה' מעוניין ברבגוניות הזאת. אם ה' היה רוצה שתהיה אחידות מלאה בעם ישראל, הוא יכול היה להשאיר רק את יעקב אבינו, או רק את משה רבינו כפי שהציע בעצמו. אך משה יודע שזה לא הייעוד. שה' אינו מסתכם ברוחב דעתו של בן תמותה אחד, אלא בהתלכדות של נשמות שונות.

לכן צריך מנהיג שמאמין בזה. שמכיר את הטבע השונה של אנשים, ויודע לעשות שתי פעולות - לצאת אליהם, להיות איתם בשטח, ולהביאם, לגלות את היופי והשורש האלוקי בשוני שלהם, ולהביא, או להחזיק בראשו, שהייחודיות הזאת מאוחדת בשורש עם כל שאר הייחודיות שהוא מגלה אצל אחרים. אם יהיה מנהיג שינסה להכריח את כולם להיות אותו הדבר, הוא כופר בצורת הבריאה שה' בחר, והוא ישבור אותם או שהם יאימו לשבור אותו.

חמה ולבנה

במדבר היה צריך מנהיג שייצור עם ממשפחות של עבדים. היה צריך מנהיג שמפלט דרך אחת, מגלה ליבה אחת, כי הדגש כרגע הוא לא על הייחודיות של כל אחד אלא על המשותף בין כל חלקי העם. בפילוסוף דרך אחת יש רמיסה של הבדלים, ואם זה מצריך לקרוע ים ולעבור בתוכו - אז ים יהפוך ליבשה. ואם זה מצריך לסלע יהפוך למים - אז הסלע יוכה עד שייצאו מים, חייבים להתיישר.

משה העניו מכל אדם מבין שהעם כרגע צריך משהו אחר. לא הנהגה של פני חמה, בהירה ומובהקת, מפלסת דרך ומסנוורת, אלא הנהגה של פני לבנה. הנהגה שמגלה בכל אדם איך הוא זוהר, איך הוא יפה, איך הוא בעל שורש נשמתי נשגב. מישהו שדווקא שמח בגיוון ולא רואה בו איום. כי במצב הישרדותי של מדבר, שוני הוא באמת איום, והוא לא מתאים. צריך להתגבש ולצלוח. אבל בישראל הגיוון הזה מבורך. המנהיג הוא זה שרואה בו את היופי וגם מאחד בין הכל.

לכן משה רבינו פונה לה' בכינוי הייחודי 'א-לֹהֵי הָרוּחוֹת'. ה' הוא זה שברא כל בשר ודם עם רוח אחרת. ה' רצה בעושר הרבגוני הזה. וה' מצביע על יהושע בן נון, 'איש אשר רוח בו', כפי שאמרו חז"ל, וברש"י כאן: כאשר שאלת שיוכל להלך כנגד רוחו של כל אחד ואחד.

ההופעה הראשונה של יהושע בן נון בתורה היא כבוחר אנשים למלחמה. כדי לדעת מתוך עם של עבדים מיוסרים מי ראוי למלחמה - צריך להכיר את רוחם של האנשים. יש בו רוח שמאפשרת לו לשאת חרב. וסבלנות להמתין בחורב. הוא אכן איש אשר רוח בו, ולכן מתחבר לכל איש בשורש המרומם שלו. לכן, לפי חז"ל, הוא נושא לאישה את רחב. אף בה מצא שורש מרומם ונשגב. וכאשר הוא צריך לעבוד עם איתני הטבע, הוא לא מכריח אותם, אלא מנהל איתם שית. הוא פונה לשמש ולירח, ומבקש שישתפו איתו פעולה. אף זה מתוך כבוד לזיקתם השורשי לבורא (תנחומא ויקרא יז: ט):

אמר לו [השמש ליהושע בן נון]: וכיון שאני שותק מי יאמר קילוסו של הקדוש ברוך הוא? אמר לו: דום אתה ואני אומר שירה בעבורך, שנאמר: אז ידבר יהושע לה'.

כך גם בכל מפגש שלי עם כל אדם. אם הוא שונה מאוד ממני וזה מציק לי, זאת הזמנה להיכנס ל'פני הלבנה', בהם אם אבין שעצם הווייתו היא שירה לה', אף אני אהיה מסוגל לשיר את השירה שלו לה'. ואם אני אשיר את השיר שלו, הוא יהיה מספיק רגוע כדי ללמוד את השיר שלי.

חוש המסורת: גילוי השפה המשותפת של הנשמה הישראלית

איתי אסמן

מסורת מפוארת והוא חלק בלתי נפרד ממנה, משהו בתוכו נפתח בקלות. חרדות הניכור מתפוגגות, ובמקומו עולה קריאת פליאה והתרגשות: "אני שייך למסורת הזו, ואני רוצה להכיר אותה". זוהי התחנה הראשונה של התשובה, אשר הרב קוק הגדיר אותה כ"כבוד התורה" ו"חיבת התורה". לפני שהאדם מטפס אל מדרגות הרוח המופשטות, הוא נפגש עם יופייה, כבודה ומשיכתה של המסורת המאחדת אותו.

כדי לתרגם את חוש המסורת הזה לכלי מעשי המשנה חיים, עלינו להפוך את עולם הערכים של המסורת לתוכן המרכזי של הטוב המשותף שלנו. זהו הסוכן החזק ביותר של הזהות והאחדות הלאומית. כאשר אנו ניגשים לזולת מתוך נקודת מוצא זו, מתוך אמון מלא בחוש המסורת הטבעי בו, חובתנו להציע לו עוגנים מעשיים מוחשיים המחברים ללב המסורת, כגון שמירת שבת והנחת תפילין. מצוות אלו אינן נתפסות כעול זר, אלא כאותות של שייכות, המעוררות את הזיכרון ההיסטורי ואת הקשר הפנימי לאלוקי.

לעורר את הזיכרון הנשמתי-היסטורי

יחד עם המעשה, כדי שהמסורת לא תישאר חווייה שטחית אלא תהפוך לעץ חיים המכה שורשים, יש להציע את העמקתה באמצעות לימוד תורה משותף בחברותא. הלימוד המשותף, בגובה העיניים, מאפשר לחוש המסורת לצמוח לכדי הבנה, חיבור וקשר עמוק. כאשר נשכיל לעורר את החושים המסורתיים בתוכנו ונכיר בקיומם המלא אצל זולתנו, נגלה כי השפה בינינו הופכת פשוטה ונוגעת, ומתוך כבוד וחיבה לתורה נזכה לקרב לבבות, לחבר את עם ישראל לשורשיו, ולהרבות קדושה ואחדות ברחבי האומה.

asmanitai@gmail.com

בעולמה של המחשבה היהודית, ובפרט במשנתו של הראי"ה קוק זצ"ל, אנו רגילים לעסוק במושגים מרוממים ומופשטים כמו "נשמת ישראל" ו"סגולת ישראל". אלו הם מרחבים רוחניים אינסופיים, פנימיים ועמוקים, המרחפים מעל היהודי ומגדירים את מהותו העצמית. אולם, כאשר המפגש המעשי בין

חלקי העם השונים קורם עור וגידים, מתברר לא פעם כי השימוש במושגים נשגבים אלו יוצר חיץ עמוק ומוליד שנינו שומר מצוות, חושש לעיתים קרובות מפני "מסכים" ואטימות האוטמים כביכול את הנשמה, ומוצא עצמו מנותק מיכולת דיבור אמיתית. מנגד, האדם הלא-דתי חש מורת רוח מול שיה שמצטייר בעיניו כמתנשא או כמנותק מהווייתו הממשית.

הפתרון למבוי סתום זה אינו טמון בהנמכת הקודש, אלא בחשיפת רובד נגיש, חי וקיים, הפועל בעוצמה מיוחדת בדורנו: תהליך המסורת-זיכרון מעבר למושגי הסגולה הנעלמים. קיימת בתוך כל יהודי נקודה פנימית חיה: "חוש המסורת" אין מדובר רק בהרגלים תרבותיים או בזיכרונות נוסטלגיים מבית אבא, אלא בחוש רוחני טבעי, מולד וטבעי, המצוי בתוככי הניצוץ היהודי. גם יהודי שגדל במנותק לחלוטין מכל זיקה מורשתית, נושא בקרבו את החוש המסורתי הזה, הממתין לרגע שבו יתעורר ויבקש את מקומו.

כאשר אנו פונים אל יהודי ומדברים איתו בשפת המסורת, איננו מנסים לחדש לו דבר מן החוץ או "להנחית" עליו תיאוריות רוחניות מורכבות. אנו פשוט מעוררים את מה שכבר קיים אצלו בפנים. השיח הופך מייד לטבעי, קליל ומזמין. ברגע שיהודי שומע את הקריאה המזכירה לו כי לעם ישראל יש

להצטרפות לקבוצת וואטסאפ של טיפ יומי לקירוב נא לשלוח הודעה ל-052-566-5005

גם אתם יכולים להפיץ תורה! להצטרפות לצעירי ראש יהודי 052-300-3900

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 053-367-3434

הספר "רציתי להיות טוב" לקט סיפורים מאלפים על חנן פורת זצ"ל רק 50 ₪ לספר הנחה למוסדות לכמות

להזמנות: 02-6791122 052-5665005 www.roshy.org

10 ספרי קומיקס ילדים "הגיע הזמן" ב-485 ₪

כולל משלוח עד הבית

הרב אשר פרקש

עוד מלחמה אחת ודי!

תלמידי חכמים מעורבים במחלוקת ללא מוצא, עד שבא אדמו"ר הזקן ופוקח את עיניהם < יש הרבה קליפות בנפש האדם, אבל קליפת מדין קשה מכולן > איך מרבים שלום בין שמים לארץ, ולמה במלחמה הזו תלויה שלמות העבודה של משה

את הסיפור המיוחד הזה סיפר הרבי הרי"צ, ובהזדמנות אחרת הוסיף וסיפר עוד במעלת האחדות ואהבת ישראל. היה זה בעת ההקפות של שמחת תורה בשנת תר"י בחצר הצמח צדק. אלפי חסידים הגיעו לליובאוויטש, והיכל בית המדרש היה קטן מכדי להכיל את הציבור. בלית ברירה הוציאו את בימת הקריאה החוצה, וההקפות נערכו ברוב עם ובשמחה רבה ברחובה של עיר.

באחד הרגעים הגדולים במעמד זה עלה הצמח צדק על הבימה ואמר: אל"ף בי"ת גימ"ל דל"ת. **אהבה מביאה ברכה; גאוה מביאה דלות, בגשמיות וברוחניות.**

אנו עומדים כעת בימי בין המצרים, ואנו זוכרים את דברי הגמרא שחורבן בית המקדש היה בעוון שנאת חנם. מובן אפוא שכדי לתקן את החטא הזה ולזכות לגאולה על ידי משיח צדקנו, נדרשת מאיתנו אהבת חנם.

ידועים דברי השל"ה הקדוש שפרשיות השבוע קשורות עם הזמן שבו הן נקראות. והנה אנו מוצאים שבפרשיות שבועות אלו אנו קוראים על מלחמת מדין, בפרשת פנחס ובפרשת מטות, והמעניין הוא שמדברי הכתובים נראה שמשה רבנו התמסר באופן מיוחד למלחמת מדין.

כך אומר הקב"ה למשה "נקום נקמת בני ישראל מאת המדינים, אחר תיאסף אל עמך". כלומר, דווקא לאחר שתקיים המלחמה במדין, אז ייאסף משה אל עמו. והרי פטירתו של צדיק מסמלת ומורה על סיום והשלמת עבודתו בעולם הזה, ואם כן, מעצם עובדה זו אנו יכולים להבין

בשנת תר"ג הייתה אסיפת רבנים גדולה בפטרבורג, רוסיה, בה השתתפו גם אדמו"ר הצמח צדק ורבי איצלה מוולוז'ין. באותה עת, הממשל הרוסי בראשות הצאר רצה להטיל גזירות שונות בדברים הנוגעים לסיכון מעמד היהדות ברחבי רוסיה הגדולה – בין היתר בעקבות ה'משכילים' היהודיים שהשפיעו על הממשל לרעה – והצמח צדק עמד במסירות נפש שלא לאפשר להוציא אותן לפועל.

המערכה העזה שניהל הצמח צדק במשך החודשים בהם שהה בפטרבורג, הביאה לכך שהוא הושם במעצר כמה פעמים, אבל הוא לא חת ולא נרתע.

רבי איצלה מוולוז'ין התפלא על הנהגתו התקיפה של הצמח צדק, והעלה בפניו את תמיהתו – איך הוא מרשה לעצמו להיכנס בסכנת חיים שכזו, כאשר על פי דרך הטבע הממשל יכול להורות להוציאו להורג, ל"ע, כדון מורד במלכות. אם אינך חושב על עצמך, ניחא – אמר לו רבי איצלה – אבל יש לך קהל עצום של חסידים ותלמידים. איך ייתכן שתעזוב אותם לאנחות?!

ענה לו הצמח צדק: אשיב לך כדרך הגמרא בתירוץ ו"א בעית אימא" (אם תרצה אמור, אפשרות שניה). התירוץ הוא: יש לי ילדים שיוכלו להמשיך את דרכי. ואי בעית אימא, אחדותם של החסידים תוכל להוביל אותם עד ביאת משיח.

נמצאנו למדים שכוחה של האחדות הוא רב ועצום, וביכולתו להוליך אותנו על דרך סלולה עד ביאת משיח צדקנו.

שיעור בכח הרצון מבנות צלפחד לחומש, עזה, לבנון וסוריה.

סגנית יו"ר הכנסת ח"כ לימור סון הר מלך,
עוצמה יהודית

כשאני קוראת בפרשת פנחס על בנות צלפחד - מחלה, נעה, חגלה, מלכה ותרצה - אני נרגשת מאוד הנשים הללו הן המראה הטהורה ביותר של הנפש היהודית, זו שאינה נכנעת למציאות הקיימת אלא מכתיבה אותה מכוח האמונה והרצון.

בתוך המדבר השומם, רגע לפני הכניסה לארץ, עומדות חמש נשים צעירות מול משה רבנו, אלעזר הכהן וכל נשיאי העדה. כל המציאות המערכת הממסדית, החוקים היבשים וההיגיון האנושי הפשוט אמרו להן "לא". אביהן מת, בנים אין לו, והנחלה - כך נדמה חלילה אבודה. אבל הנשים הללו ראו חזון. הן הביטו אל פיסת האדמה קדושה. הן ראו את חבל הארץ שהובטח לאבותיהן. הן ראו נחלה.

חז"ל מלמדים אותנו נקודה עמוקה מאין כמותה על המעמד הזה: "נשים חיבבו את הארץ יותר מאנשים". בזמן שהגברים במדבר בכו "ניתנה ראש ונשובה מצרימה", בזמן שהמרגלים המיסו את לב העם בתירוצים ובפחדים מפני "ארץ אוכלת יושביה", קמו חמש נשים וזעקו: "תנה לנו אחוזה!".

זהו כוחה של נקודת הרצון. רצון שאינו נובע מאינטרס אישי, אלא מתשוקה רוחנית עמוקה ואמיתית לחיבור עם ארץ ישראל. הן לא ביקשו עושר או כבוד, הן ביקשו אחיזה בארץ. והרצון הטהור, היוקד והבלתי מתפשר הזה זיעזע שמיים וארץ, עד שהשי"ת בכבודו ובעצמו פסק: "כן בנות צלפחד דוברות." ה' שינה סדרי עולם עבור הרצון שלהן.

כשאני מביטה על האתגרים האקטואליים הניצבים לפתחנו היום, אני רואה בדיוק את אותו המאבק. אנחנו נמצאים בעיצומה של מערכה גורלית על עצם זכותנו ואחיותנו בארץ הזו. האויבים שקמים עלינו לכלותנו מנסים לעקור אותנו מנחלת אבותינו, ומנגד, קולות רפים מתוכנו - מיאשים, עייפים, מבוהלים, שרויים בקונספציה ישנה - מנסים לשכנע אותנו שהפתרון הוא נסיגה, ויתור וקיפול דגלים. הם טוענים שזה "לא ריאלי", "ומה יאמרו בגויים", בדיוק כמו הטיעונים ששמעו אז בנות צלפחד במדבר.

אבל הרוח של בנות צלפחד לא מתה. היא חיה ופועמת בקרב האחיות והאמהות הגיבורות שלנו היום, היא נוחתת בקרב החלוצים שמיישבים את הרי יהודה. השומרון הגליל והנגב ושל אלו הנלחמים על הזכות להחזיר את ההתיישבות היהודית לחבל עזה לבנון וסוריה ולכל מקום שבו האויב מנסה לנשל אותנו. המלחמה האמיתית אינה רק על קווי ההגנה הגיאוגרפיים, היא על "נקודת הרצון" הלאומית שלנו. האם אנחנו רוצים את הארץ הזו בכל נימי נפשנו, ועד כמה אנחנו כמהים ומייחלים לה.

התשובה ברורה. ההתיישבות היא התשובה המוחצת והיחידה מול הטרור ומול חולשת הדעת. כשנקודת הרצון שלנו תהיה חזקה, איתנה ובלתי מתפשרת - כפי שהייתה אצל אותן חמש אחיות גיבורות - שום כוח בעולם לא יוכל להזיז אותנו מאן. כשנפסיק לפחד ונשאל בגאווה יהודית: "למה יגרע שמנו?" המציאות כולה תשתנה.

מתוך הכמיהה הבווערת לנחלה ומתוך חיבור עמוק לשורשי התורה והארץ, נמשיך לבנות, לנטוע ולהילחם על כל שעל. כי הארץ הזו היא שלנו, ומי שענה לבנות צלפחד, הוא יענה גם לדור הזה - דור של גאולה, עוצמה ורצון ברזל.

שבת שלום!

רצו להכשיל את בני ישראל. אולם משה אמר שזו "נקמת ה'", על דרך הנאמר "הנוגע בכם נוגע בכבת עינו". בשעה שפוגעים ח"ו בישראל, זה פוגע כביכול בקב"ה עצמו. אם כן, "נקמת בני ישראל" היא לאמיתו של דבר "נקמת ה'".

רואים בזה דבר נפלא - הקב"ה כביכול נטל על עצמו את המשימה של "נקמת בני ישראל", וזאת מתוך אהבה עצמית שהוא רוחש לבניו כאשר הם. וזאת כנגד שנאתו של בלעם - מי שהביא למעשה מדין ולמלחמה זו - שהייתה שנאה עצמית. זו הייתה הסיבה לטרחתו ללכת ולהשתדל אולי סוף-סוף יוכל לקלל את ישראל, אבל הקב"ה הוכיח דווקא באמצעותו את אהבתו העצמית לישראל, בכך שנטל את הקללות האיומות שלו והפכן לברכות עצומות. "ולא אבה ה' אלוֹקֵיךְ לְשׂוּמֵעַ אֶל בַּלְעָם וַיְהִיפֹךְ ה' אֱלֹהֵיךְ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָה - כִּי אֲהַבְךָ ה' אֱלֹהֵיךְ".

מה ביקש בלעם לעשות? איך הוא חשב לפגוע בישראל? - על ידי 'קליפת מדין'. הוא רצה להטיל בהם עניין של פירוד, מדין ומריבה ביניהם עצמם ובינם לקב"ה, ובכך יוכל לקטרג עליהם ולקללם. אבל בחסדי ה', לא זו בלבד שהוא לא הצליח להפיק את זממו אלא אדרבה, דווקא בעקבותיו פרצה לאור עולם האהבה המרובה כלפי ישראל ומעלתם - ה' אֱלֹהֵיךְ עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ" מלשון אהבה ורעות, "מה טובו אוהליךְ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל", "לא הביט אוון ביעקב ולא ראה עמל בישראל", ועוד כהנה.

כידוע, בלעם היה ה"לעומת זה" של משה רבנו. במשה נאמר "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה", ואמרו חז"ל "אבל באומות העולם קם", שזהו בלעם. וכשם שמשה היה עניינו דעת דקדושה, ובתור "רעיא מהימנא" הוא זן את ישראל מבחינה רוחנית כגשמית, והחדיר את האמונה בה' שתתפשט ותתרחב בדעתם, כרועה נאמן הרועה זון את צאנו - הנה בלעם השתדל בכל חכמתו לעשות את ההפך מכך.

הרבי הרי"צ מבאר באחד ממאמריו שמשה רבנו היה בעל עין טובה, ובאמצעות הדעת שלו הוא ראה רק טוב בכל יהודי, ומשכך עסק בקישור של כל יהודי עם הקב"ה. לעומתו, בלעם היה בעל עין רעה, כנאמר בפרקי אבות, ולכן לא פלא שביקש כל דרך לקטרג על ישראל ולמצוא בהם פגם.

משה רבנו הוא מוסר התורה לישראל, שכולה ניתנה "לעשות שלום בעולם", כלשון הרמב"ם בסוף הלכות חנוכה. ומשמעות השלום כאן, וכך גם במאמר "תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם", אינו רק בין אדם לחברו, אלא כדברי חז"ל "שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה". כלומר, לגלות את האמת שאין מקום לפירוד מהקב"ה, אלא אחדותו יתברך דוחקת את המציאות כולה. וכפירושו העמוק של הבעל שם טוב לתיבות "ה' אחד" בקריאת שמע - לא רק שאין עוד אלוה ח"ו אלא שאין עוד מציאות כלל מלבדו יתברך.

נמצא אפוא שכל עניינו של משה הוא לגלות את "ה' אחד" - להביא לאחדות בין ישראל והקב"ה ובין הקב"ה ומציאות העולם. לעומתו, מדין מייצגת בדיוק את ההפך מכך, כי כל מהותה של קליפה זו היא מדין, מריבה ומחלוקת, נגד אהבת ישראל והשלום בעולם.

עכשיו אנו כבר מבינים למה משה נדרש להתמסר למלחמה זו, ומדוע בה תלויה שלמות עבודתו בעולם הזה. אף שהוא יודע שבעקבות מלחמה זו הוא יסתלק מן העולם ולא יוכל לקיים מצוות כנשמה בגוף, בכל זאת הוא מוסר את נפשו כדי להנחיל לעם ישראל כולו - כולל אותנו כמובן - את גודל העניין של אהבת חיים, שיהודי יאהב את זולתו, ירגיש אותו ויפעל למענו בגשם וברוח.

לצורך הנחלת עניין זה בישראל לא רצה משה להסתפק בקבוצה מסוימת מקרב העם; הוא רצה לוודא שהמסר החיוני הזה יגיע לכולם. לכן הוא לקח את החלוצים - אלף למטה מכל מטות ישראל. אלו היו המובחרים שבהם, ומשה העניק להם את היכולת להביא ולהחזיר את האחדות הזו בקרב עם ישראל, שבעקבותיה תתאפשר כניסתם לארץ ישראל. ואכן, מלחמת מדין היא ההכנה למדובר בפרשיות פנחס, מטות ומסעי אודות סיום המסעות במדבר וחלוקת הארץ לגבולותיה. לא פלא, אם כן, מדוע משה רבנו הגיע לשלמות עבודתו דווקא דרך מלחמה זו, כי אכן זה היה כל עניינו - גילוי האחדות הכוללת בין הקב"ה ועולמו.

לחיים, לחיים ולברכה! כמובא בספרים הקדושים, ימי בין המצרים אלו ימים מסוגלים ביותר להתעלות בעבודת ה' ולצאת לגאולת עולמים. ומשכך, כשם שבימים ההם נדרשת המלחמה בקליפת הפירוד והגברת האחדות בישראל, ובזכותה התאפשרה הכניסה לארץ ישראל, כך בזמן הזה על ידי הפצת אהבת חיים ואחדות ישראל נזכה במהרה בימינו לראות בביאת גואל צדק.

כשאתה מוחק את עצמך בשם "שלום הבית", אתה משאיר אותה לבד

נריה ויתר על החברים, ברח לשתיקה ומיהר לחזור מהקידוש בבית הכנסת, הכל כדי לא לעורר את החרדה של הודיה. אבל דווקא הניסיון לקנות "שקט תעשייתי" רוקן את הקשר ולקח ממנה את עמוד השדרה שהיא כה זקוקה לו. סיפור מחדר הטיפולים על ריצוי, סערות נפש, ואיך מנמיכים טוס מבלי להתרסק אל תוך הביצה.

הקדושה באותו רגע. האנרגיה הזכרית היא המטוס שמרחף מעל המציאות. יש לו את הכוח לא להישאב לסערה, אלא להיות עוגן. כרגע, הודיה משדרת אותות מצוקה מהביצה למטה. כשאתה מנסה להתווכח על העובדות: 'כן אמרתי לך', 'לא התעכבתי ככוונה', 'כן עזרתי עם הכלים', אתה פשוט מתרסק לתוך הביצה. אתה נשאב לבוץ של ויכוחים אינסופיים ומתישים.

"אז לא לטוס משם ולא להתרסק. מה נשאר?" "להנמיך טוס אליה בלי להתרסק", אני משיבה ברוך. "לתת תוקף מוחלט לרגש שלה, מבלי לשפוט ומבלי להתווכח על העובדות. בפעם הבאה שהיא כועסת או מאשימה, אל תענה לתוכן. התייחס רק לחוויה. תגיד לה: 'אני ממש מבין שזה מתסכל אותך, זה בטח קשה להרגיש ככה שעמוס לך'. תן לרגש מקום לגיטימי."

בניית גבולות מתוך אהבה

הוא שותק לרגע, מעבד את המידע. "ואיך אני מציב גבולות מתוך זה?"

"רק אחרי שירדת אליה ונתת תוקף לרגש", אני מסבירה. "כשהיא תרגיש שאתה איתה ולא נגדה, תוכל לומר מתוך אהבה ונוכחות: 'אני מבין שזה מאכזב אותך, אבל זה לא נכון עבורנו ואני לא אעשה זאת'. כדי להתאמן על זה, נתחיל בסביבה פחות טעונה. מול הילדים, למשל. כשילד יבוא ויצעק 'איזה מין אבא אתה, לכולם יש אופניים חדשים ורק לי לא', אל תפתח את פנקס הקבלות של כל מה שאי פעם קנית לו כדי להוכיח שהוא טועה. פשוט תן תוקף: 'זה באמת מבאס להרגיש שאין לך מה שיש לכולם'. תראה איך הרגש נרגע כשהוא מורגש."

אני מחכה שנייה לפני שאני ממשיכה למשימה המעשית שלנו להשבוע. "וכצעד ראשון של בניית גבול בריא ושמירה על המרחב האישי שלך, אנחנו מחזירים לך שעה אחת בשבוע שהיא רק שלך. חזרה לאימוץ כושר, או פגישה עם חבר. הסבר להודיה באהבה שזה מרחב שאתה זקוק לו כדי להיות בעל ובאבא טוב יותר. אם היא תיפגע או תילחץ, תן תוקף לפגיעה שלה: 'אני מבין שזה מלחיץ שפתאום אני יוצא ומשנה את ההרגל' - אבל הפעם, אל תוותר על הגבול."

כל הפרטים שונו לחמן שמירת הפרטיות

מעגל הקסמים של מחיקה עצמית

"אבל אני עושה בשבילה הכול, ויתרתי על החיים שלי!" הוא מזדקף באחת, הכעס והכאב פורצים החוצה. "כבר שנים שאני לא יושב עם חברים בחמישי בערב ולא הולך לחדר כושר כמו שאהבתי, כי כל פעם שניסיתי לצאת היא עשתה פרצופים וגרמה לי להרגיש שאני נוטש אותה. ויתרתי על החמצן שלי בשבילה. ומה לגבי השבתות? אנחנו נוסעים להורים שלה כמעט כל שבת שנייה, גם כשאני קורס מעייפות אחרי שבוע עבודה מטורף, רק בגלל שהיא לא מסוגלת להגיד להם 'לא' ואני לא מסוגל להגיד לה 'לא'. אני מבטל את עצמי לחלוטין. ואת יודעת מה הכי כואב? שבסוף היא מאשימה אותי שאני פסיבי, שאין לי נוכחות בבית ושאני לא מציב גבול לילדים."

"וזאת ההוכחה הכואבת מכל", אני רוכנת קדימה, מביטה לו ישר בעיניים ונותנת למילים לשקוע בחלל החדר. "כשאתה נעלם ומרצה, כשאתה הופך ל'רואה ואינו נראה' בבית, אתה מונע ממנה את הדבר שהיא הכי זקוקה לו בעולם, עמוד שדרה. היא גדלה בבית שבו טאטאו כל קונפליקט מתחת לשטיח רק כדי לשמור על תדמית נוצצת, בית שבו אסור היה לכעוס. כדי לא להיות כמו ההורים שלה, אתה חייב להפסיק עם ההסכמה העיוורת הזו רק לשם 'שלום בית'."

דימוי המטוס והביצה

"אז מה אני אמור לעשות? להילחם איתה על כל פרט? להוכיח לה שאני כן עוזר וכן נוכח?" הוא שואל, מתוסכל.

"להפך", אני עונה. "בוא נדמיין מטוס וביצה. האנרגיה הנקבת בקשר נמצאת בתוך המציאות הרגשית. היא חווה תנודות, סערות, והכול מתרחש בתוכה. הרגש עבורה הוא המציאות

"אתה מספר לי איך אתה מקפיד לענות לטלפון שלה בצלצול הראשון, אפילו אם אתה באמצע ישיבה חשובה בעבודה, או איך אתה מוותר בקביעות על הקידוש בבית הכנסת וממהר הביתה כדי שהיא תדע בדיוק איפה אתה בכל רגע", אני אומרת לו בשקט, ומרגישה את המחנק שעולה בחדר. "כמה אנרגיה אתה מוציא רק כדי לא לעורר את חוסר האמון והחרדה שלה. ממש הולך על קצות האצבעות, נריה. זה מזכיר את מה שסיפרת על ארוחת הערב אצל ההורים שלך - אפילו לא רצית לנסוע לשם, נסעת רק כדי לא לאכזב אותה, והערה סתמית של אמא שלך הובילה לפיצוץ בדרך הביתה ולהתקפה שלה עליך, על לא עוול בכפך."

נריה נאנח, השפיל את מבטו אל השטיח. "אני בן אדם גמיש. תמיד הייתי זורם. גם כשהיו לי תקופות מאתגרות בלימודים או עבודות שפחות התאימו לי, תמיד ידעתי למצוא את המקום שלי ולשמוח. אבל איתה... זה תמיד הליכה על חבל דק. הודיה הגיעה מבית שבו 'מה יגידו' היה חזות הכול, בית שבו הכול חייב להיראות מושלם כלפי חוץ. ויחד עם הפחד העמוק שלה מנטישה וחוסר השליטה שלה, הפצע הזה פשוט מנהל אותנו. היא קיוותה שיהיו לה נישואין מלאים בביטחון, אבל בפועל היא חיה בחרדה מתמדת שמשוהו יתפרק."

מנגנון ההימנעות והשתיקה

"אז מה אתה עושה מול החרדה הזו?" אני שואלת, אף ששנינו כבר מבינים את המנגנון. "אתה מתנתק. מפסיק לשתף על מה שעובר עליך בעבודה, מסתיר שיחות שגרתיות שהיו לך במהלך היום כי אתה יודע שכל פרט עלול להכניס את הודיה לסחרור של שאלות ופרשנויות. אתה בורח לשתיקה. למדת שכדי לשרוד את היום בבית, צריך פשוט לכבות את עצמך."

"זה נותן לי קצת שקט", הוא לוחש.

"זה נותן אשליה של שקט", אני מדייקת אותו, נותנת תוקף לתשישות שלו. "אבל בתוך הנישואים, ההימנעות הזו והריצוי שבא איתה פשוט מוחקים אותך. ריצוי הוא לא נתינה. ריצוי הוא ניסיון לקנות 'שקט תעשייתי', להשתיק את המציאות כדי לא לריב. כשאתה מרצה, אתה פועל בניגוד לרצונך, ונצבר בך כעס פנימי עצום. אתה הופך לאורח בתוך הבית של עצמך. והודיה מרגישה את זה. היא מזהה שהפעולות שלך הן טכניות, מנותקות, ולכן החסך שלה לעולם לא מתמלא."

ניתן לעקוב אחר הטורים בערוץ הוואטסאפ של חנה דיין

האם ישיבה אינה ממעטת את כוחות החיים?

כל בחירה ממעטת אפשרויות אחרות. מי ששוקע שנים בתורה, נכון שכוחותיו כחקלאי לא יצאו אל הפועל - אך גם מי שעוסק בטיס אינו מפתח את כוחו להיות נהג טנק. הכוחות שעולם התורה מוציא הם פנימיים, גבוהים ונעלים, ואינם כוללים את הצדדים המעשיים, שדורשים פיתוח משלהם. חז"ל אף אמרו שהתורה מתישה את כוחו של אדם. אבל זכור את הצד השני: מי שמוציא את כוחותיו הגופניים במלואם, על פי רוב דווקא ממעט את הכוחות הרוחניים והעליונים שבו. השאלה אינה אם ממעטים, אלא אילו כוחות בחרת להוציא אל הפועל.

ראיתי תמונות לא צנועות ויש לי מחשבות רעות. איך מסלקים אותן ומוודאים שהמצב לא יישנה?

את החושך אין מגרשים, וכשמנסים להזיז מחשבה - חושבים עליה עוד יותר. העיקר הוא להאיר את האישיות באור מתוק ומשמח של תורה, מצוות וחיים מלאים, כמאמר רבן גמליאל "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עוון". וכדי להימנע מכך בעתיד, צריך ללמוד מה גרם לנפילה ולסגור את הדלתות - כמאמר חז"ל "לא עכבר גנב אלא החור גנב", שלא העכבר הוא האשם אלא הפתח שדרכו נכנס. ועל פי רוב, סינון טוב הוא דבר הכרחי, כדי שלא נגיע למקומות שאינם טובים. ולסיכום: לא להילחם בחושך - אלא להרבות אור, ולחסום מראש את הפתח.

אני רוצה להרגיש שחרור וחופש בעבודת ה'. מה אפשר לעשות?

יש שחרור שאינו מתאים לעבודת ה', ויש שכן. השחרור שמבקש להוריד מעליו את כובד האחריות ואת עול המחויבות רחוק בדרך כלל מעצת היצר הטוב, ולעבוד את ה' מתוכו זו רמאות עצמית. אבל יש חופש אמיתי, והוא לזהות שהמצוות הן הטבע שלך - כמאמר חז"ל "אל תקרי חרות אלא חירות". התחושה הזו, שהתורה והמצוות מתאימות לעונג הפנימי שלך, אינה מתגלה בכל רגע שנרצה. כדי להגיע אליה דרושה סביבה של עובדי ה', שקרבת ה' היא החופש שלהם, ודרושה גם העמקה בערך התורה עד שתחלחל פנימה. זהו חופש שאינו בריחה מן העול, אלא גילוי שהעול עצמו הוא הטבע שלך.

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

קרוב אליך

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה > karovel.co.il

לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

תמיד חיפשנו את הנקודה שחולשת על הנוף היום אנחנו רוצים גם נוף פנורמי